Lietas arhīva Nr. CA-1559-21/32
ECLI:LV:RAT:2021:0928.C33361517.70.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021. gada 28. septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Inese Strelča,
tiesneses Lauma Volberga un Olita Blūmfelde,

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret /pers. E/, ar trešajām personām atbildētāja pusē „Swedbank" AS, /pers. F/ par dāvinājuma līguma un tā grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ieraksta un atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā un īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu, un trešās personas /pers. F/ prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ ar trešo personu „Swedbank" AS par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu sakarā ar /pers. E/ un /pers. F/ apelācijas sūdzībām par Rīgas rajona tiesas 2021. gada 4. marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumu /pers. D/ uzdāvināja savam dēlam /pers. E/ (pirms uzvārda maiņas /pers. E/) nekustamo īpašumu /adrese A/. Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/, pamatojoties uz noslēgto dāvinājuma līgumu, /pers. E/ 2000. gada 24. maijā reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu.

[2] Prasītāja/pers. D/ 2017. gada 5. janvārī cēlusi tiesā prasību, kas papildināta 2017. gada 4. oktobrī, pret atbildētāju /pers. E/, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1., 189., 268., 1055., 1912., 1917., 1919. pantu, 1920. panta otro daļu, 1928., 1930., 1931. pantu, Bāriņtiesu likuma 21. panta 5. punktu, Zemesgrāmatu likuma 1., 3., 4., 7. pantu, lūgts:

- atsaukt un atzīt par spēkā neesošu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumu starp /pers. D/ un /pers. E/ par nekustamā īpašuma /adrese A/, /kadastra numurs A/ dāvinājumu, apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ;
- dzēst Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas ierakstus Nr. 8.1., 9.1. un 14.1. par /pers. E/ īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/ un atzīt /pers. D/ īpašuma tiesības;
- atzīt par spēkā neesošiem 2005. gada 20. septembra dāvinājuma līguma grozījumus starp /pers. E/ un /pers. D/, kuras vārdā grozījumus parakstījis /pers. E/, par nekustamā īpašuma /adrese A/, /kadastra numurs A/, dāvinājumu atlīdzības nozīmē /pers. E/, par 4. punkta izslēgšanu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumā;
- dzēst 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarīto īpašuma tiesību atzīmi /pers. F/;
- attiecināt uz atbildētāju /pers. E/ visus ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus.

Prasības pieteikumā un tās papildinājumos norādīti šādi apstākļi.

[2.1] Atbilstoši dāvinājuma līguma 4.1. punktam, apdāvinātajam noteikts pienākums ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. janvārim nodot dāvinātāja lietošanā nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, kas atrodas Mālpilī, Mālpils novadā, reģistrēts Rīgas rajona tiesas Mālpils novada zemesgrāmatas nodalījumā /numurs B/.

[2.2.] Atbildētājs ir izrādījis rupju nepateicību, saņemot no prasītājas dāvinājumā finansiāli vērtīgu nekustamo īpašumu /adrese A/, un nepildot dāvinājuma līguma saistības, liedzot prasītājai nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ lietošanu, kas ir pretrunā ar dāvinājuma līguma 4.1. punktā noteiktajām saistībām, izturoties aizvainojoši pret prasītāju, izrādot fiziski brutālu agresiju – sadauzot plīti ar metāla lauzni, izdzenot prasītāju un viņas dzīvesbiedru no nekustamā īpašuma, zinot, ka prasītājai nav cita mājokļa, atstājot prasītāju bezpalīdzības stāvoklī, ko raksturo prasītājas vecums, darbnespēja, mantiskais stāvoklis - vienīgie ienākumi ir vecuma pensija, nepieder cita kustama, nekustama manta, mājoklis, kā arī izrādot neētisku, amorālu rīcību pret saviem vecākiem, tādēļ prasītāja vēlas atsaukt dāvinājuma līgumu apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ, ko viņš ir izrādījis attiecībā pret prasītāju kā dāvinātāju.

[2.3] Kā arī atbildētājs nav pildījis dāvinājuma līguma 4.3. punktā noteikto pienākumu apmaksāt /pers. J/ - atbildētāja māsas - augstskolas mācību maksu ne mazāk kā 9000 ASV dolāru apmērā, kā arī segt visus uztura izdevumus mācību laikā.

Pēc dāvinājuma līguma noslēgšanas - 2000. gada 28. jūlijā - atbildētājs tika apcietināts un nevarēja izpildīt savas saistības daļā, kas noteikta dāvinājuma līgumā par /pers. J/ studiju maksu. /pers. J/ personīgi pieteicās studiju un studējošā kredīta saņemšanai. Studiju kredīts no /pers. J/ tika piedzīts tiesas ceļā, atbildētājam atsakoties segt šos izdevumus (civillietā Nr. C27111014).

[2.4] Atbildētājs ir iesniedzis 2005. gada 20. septembra dāvinājuma līguma grozījumus, kuros norādīts, ka puses vienojas izdarīt grozījumus 2000. gada 10. maija dāvinājuma līgumā, papildinot līguma 1. punktu „Dāvinājums izdarīts atlīdzības nozīmē" un „Izslēgt līguma 4. punktu." Dāvinājuma līguma grozījumus parakstījis personiski atbildētājs savā un /pers. D/ vārdā.

Šādi dāvinājuma līguma grozījumi nekad nav tikuši izdarīti, prasītāja tam nekad nav devusi pilnvarojumu, /pers. D/ nav arī devusi uzdevumu pilnvarojuma ietvaros atbildētājam sastādīt šādus dāvinājuma līguma grozījumus un/vai parakstīt tos prasītājas vārdā. Prasītāja un atbildētājs nav apsprieduši dāvinājuma līguma grozījumu izdarīšanu, jo tam nav bijis faktiska vai juridiska pamata.

[2.5] Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nams 2017. gada 16. janvārī pieņēma lēmumu par prasības nodrošinājumu. 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarīts ieraksts par īpašuma tiesības atzīmi /pers. F/, /personas kods/, uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/, saskaņā ar /pers. E/, /personas kods/, 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgumu, žurnāla Nr. 300004281279, lēmums 01.02.2017., tiesnese I. Kuzņecova.

Atbildētājs pēc prasības nodrošinājuma piemērošanas ir veicis darbības, lai apgrūtinātu strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/, ar lietu tiesībām, - vienpersoniski parakstījis nostiprinājuma lūgumu gan savā, gan sava nepilngadīgā dēla /pers. F/ vārdā par īpašuma tiesību atzīmes ierakstīšanu attiecībā uz strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/.

Nekustamā īpašuma /adrese A/, 2017. gada 25. janvāra nostiprinājuma lūgumam pievienotie dokumenti nesatur pielikumā dokumentu un

bāriņtiesas lēmumu nekustamā īpašuma iegūšanai /pers. F/, īpašuma tiesību atzīme zemesgrāmatā ir ierakstīta nelikumīgi, šī nelikumīgā darbība ir atbildētāja rīcības rezultāts.

Apgrūtinot strīdus nekustamo īpašumu ar īpašuma tiesību atzīmi, atbildētājs ir veicis darbības, kas ir pretrunā Civillikuma 1920. un 1055. pantam. Atbildētājs veicis šādas darbības nolūkā apgrūtināt strīdus nekustamo īpašumu civillietas Nr. C33361517 iztiesāšanas laikā, kas ir atbildētāja negodprātības apliecinājums. Īpašuma tiesību atzīme /pers. F/ izriet no atbildētāja īpašuma tiesībām, kas tiek apstrīdētās prasībā. Dzēšot atbildētāja īpašuma tiesības, dzēšami ir arī no tām izdarītie tiesību atvasinājumi, proti, dzēšama ir 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarītā atzīme par īpašuma tiesību ierakstu /pers. F/.

Tā kā /pers. F/ īpašuma tiesība uz strīdus nekustamo īpašumu ierakstīta atzīmes veidā Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/, bet /pers. F/ īpašuma tiesības nav reģistrētas, jāsecina, ka /pers. F/ īpašuma tiesības nav ieguvis, tādēļ viņa tiesības un pienākumi nevar būt atkarīgi no civillietas Nr. C33361517 izskatīšanas rezultāta, jo nevar tiesiski radīt deformāciju attiecībā uz to, kas tiesiski nepastāv.

[3] Ar Rīgas rajona tiesas 2017. gada 16. janvāra lēmumu /pers. D/ prasība nodrošināta - ierakstot aizlieguma atzīmi attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/.

[4] Atbildētājs/pers. E/ rakstveida paskaidrojumos /pers. D/ prasību neatzina un lūdza to noraidīt.

Rakstveida paskaidrojumu pamatojumam norādīti šādi apstākļi:

[4.1] Atbildētājs nav centies traucēt prasītājas uzturēšanos nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/, bet uz sava rēķina veicis īpašumā apjomīgu remontu, ar nolūku nodrošināt prasītājai pēc iespējas komfortablākus dzīves apstākļus, daudzu gadu garumā uz sava rēķina apgādājis prasītāju ar kurināmo (ēkā ir malkas apkure). Prasītājas aiziešana no turienes notikusi atbildētājam klāt neesot, neko nepaskaidrojot un nenorādot motivāciju. Prasības pieteikumam nav pievienoti pierādījumi, kas apliecinātu pieteikumā iekļautos apgalvojumus. Prasītāja neatceras faktus par atbildētāja veikto vairāku nekustamo īpašumu iegādāšanos un nodošanu viņas un viņas laulātā vajadzībām, ir aizmirsusi, ka pēc prasītājas iniciatīvas 2005. gadā tikušas izdarītas izmaiņas dāvinājuma līgumā.

[4.2] 1998. gadā prasītājai nopirkts dzīvoklis Jēkabpils ielā, Rīgā, 2001. gadā -nekustamais īpašums /Nosaukums C/, bet prasītājas meitai /pers. J/ un prasītājas laulātajam /pers. L/ 2002.-2005. gadā - nekustamais īpašums /Nosaukums D/. Prasītāja lūgusi, lai atbildētājs palīdz prasītājas meitai iegādāties nekustamo īpašumu /Nosaukums E/, Rojas pagastā. Minētais īpašums ir Rīgas jūras līča aizsargjoslā, tā iegādes un remonta izdevumi bija ļoti lieli. /pers. J/, kas tikko bija beigusi augstskolu, šādas naudas nebija, un prasītāja atbildētāju lūgusi palīdzēt viņai ņemt aizdevumu kredītiestādē 156 515 *euro* apmērā. Šajā nolūkā prasītāja lūgusi, lai atbildētājs ieķīlā /pers. L/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese D/, un atbildētājam piederošo nekustamo īpašumu /Nosaukums B/. No bankas puses tika izvirzītas prasības, lai šie īpašumi nebūtu apgrūtināti ar lietu tiesībām, tai skaitā lai tiktu atceltas /pers. D/ pielīgtās tiesības, kas izrietēja no 2000. gada 10. marta dāvinājuma līguma. Tika nolemts dāvinājuma līgumu grozīt.

/pers. E/ 2005. gada septembrī parakstīja līgumu par nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ ieķīlāšanu par /pers. J/ saistībām, līgumu par /pers. L/ piederošā īpašuma /adrese D/, ieķīlāšanu par /pers. J/ saistībām. Abi šie ķīlas līgumi nodrošināja aizdevuma līgumu Nr. 05-089351-PK starp „Swedbank" AS un /pers. J/. Vienlaicīgi parakstīti arī grozījumi 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumā. Šie darījumi /pers. D/ bija zināmi un viņa Civillikumā noteiktajos noilguma termiņos tos nav apstrīdējusi. Ķīlas līgumi attiecībā uz nekustamajiem īpašumiem ierakstīti zemesgrāmatā 2005. gada oktobrī.

[4.3] Kopš 2005. gada atbildētājam /pers. E/ nav nekādu tiesisku pienākumu nodrošināt prasītāju ar iespēju uzturēties nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/. Tomēr, respektējot prasītājas vēlmi tur uzturēties, atbildētājs 2005. gada novembrī noslēdza līgumu ar /pers. L/ par daļas no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ nodošanu /pers. L/ lietošanā uz pieciem gadiem, pēc šā termiņa notecējuma līgums netika pagarināts, jo prasītāja un /pers. L/ neizteica šādu vēlmi.

[4.4] Atbildētājs prasītājas apgalvojumus par vardarbību un draudiem noraida kā nepatiesus un neatzīst /pers. D/ prasību. Prasītājai šobrīd ir garantēta iespēja atgriezties īpašumā /Nosaukums B/, ja vien prasītāja izrādīs šādu vēlēšanos.

[5] Trešā persona /pers. F/ cēla tiesā prasību pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS, kurā pamatojoties uz Civillikuma 1044., 1478., 1915. pantu, lūgts atzīt /pers. F/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/;

Prasības pieteikumā norādīti šādi apstākļi.

[5.1] Konkrētā strīda objekts ir nekustamais īpašums /adrese A/. Uz 2000. gadā noslēgtā dāvinājuma līguma pamata šis īpašums pārgāja no prasītājas atbildētājam. 2001. gadā atbildētājs šo īpašumu uzdāvināja /pers. F/ un dāvinājuma objekts, par kuru prasītāja ir cēlusi prasību, vairs neatrodas atbildētāja mantā. Attiecīgi celtajai prasībai nav formāla juridiska pamatojuma un tā neatbilst Civillikuma 1920. panta tvērumam.

/pers. F/ kā personai, kura noslēgusi 2001. gada dāvinājuma līgumu, ir tiesības celt prasību par šā darījuma izpildi un vēlas izmantot savas Civilprocesa likuma 79. pantā noteiktās trešās personas tiesības un pieteikt patstāvīgu prasījumu par īpašuma tiesību atzīšanu.

[5.2] Atsaucoties uz Civillikuma 1044. un 1915. pantu norādīts, ka /pers. F/ ir tiesības celt prasību pret personām, kuras kavē viņa tiesību īstenošanu, t.i., ceļ šķēršļus trešās personas no 2001. gada dāvinājuma līguma izrietošo tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā. Par šādām personām uzskatāmi lietas dalībnieki /pers. D/ un /pers. E/, kā arī „Swedbank" AS uzskatāma par trešo personu.

[6] Trešās personas „Swedbank" AS rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs /pers. E/ kā pamatojumu prasītājas /pers. D/ celtās prasības pirmšķietamai neatbilstībai norāda savu ar dēlu /pers. F/ noslēgto dāvinājuma līgumu. Neskatoties uz pušu starpā noslēgto līgumu, par kura esamību „Swedbank" AS nekas iepriekš nav bijis zināms, atbildētājs /pers. E/ joprojām ir nekustamā īpašuma, kas atrodas /adrese A/, īpašnieks.

Iepazīstoties ar Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs A/ II daļas 1. iedaļas ierakstiem Nr. 15.1 un 15.2 var secināt, ka attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese A/, ir ierakstīta atzīme - īpašuma tiesība /pers. F/, pamats: 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgums.

Nekustamais īpašums ir ieķīlāts „Swedbank" AS prasījumu nodrošināšanai, ko apliecina zemesgrāmatas nodalījuma II daļas 2. iedaļas ieraksti, kuri paredz aizliegumu īpašniekam nekustamo īpašumu /adrese A/, atsavināt vai apgrūtināt ar lietu tiesībām.

Ievērojot minēto, nekustamais īpašums /adrese A/, pieder /pers. E/ un atrodas tā mantā, nekustamā īpašuma zemesgrāmatas nodalījumā ierakstītajai atzīmei ir informatīvs raksturs un tā nemaina īpašuma tiesības esošajam īpašniekam.

[7] Ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu /pers. F/ prasība pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu tikusi nodrošināta –ierakstot aizlieguma atzīmi uz /pers. E/ piederošu nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījums /numurs A/.

[8] Lietā 2021. gada 29. janvārī saņemts trešās personas /pers. F/ pieteikums par prasības nodrošinājuma maiņu, kas precizēts 2021. gada 11. februārī, un lūgts aizstāt pēc prasītājas /pers. D/ lūguma piemēroto prasības nodrošinājumu ar aizliegumu atbildētājam /pers. E/ atsavināt, dāvināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/.

Pieteikumā norādīts, ka atceļot pašreizējo prasības nodrošinājumu un aizstājot to ar aizliegumu atbildētājam veikt noteiktas darbības (t.i. atsavināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/) rastos iespēja izbeigt vienu no strīdiem konkrētās civillietas ietvaros, kas arī atbilstu procesuālās ekonomijas principam.

Lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu /pers. D/ izteiktos apgalvojumus par apstākļiem, uz kuriem balstīta viņas prasība - par it kā notikušo pret viņu vērsto vardarbīgo rīcību, padzenot no īpašuma /Nosaukums B/.

[9] Ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 11. jūnija lēmumu trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē /pers. F/ tiesību un likumisko interešu nodrošināšanai lietā pieaicināta Jūrmalas pilsētas prokuratūra.

[10] Ar Rīgas rajona tiesas 2020. gada 28. aprīļa lēmumu lietā nozīmēta rokraksta ekspertīze.

2020. gada 1. jūlijā lietā saņemts Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes komisijas rokraksta ekspertīzes ekspertu Olgas Muravičas un Dagnes Auziņas 2020. gada 26. jūnija atzinums Nr. 2004226, kurā izdarīti šādi secinājumi:

- parakstu /pers. F/ vārdā iesniegumā Rīgas rajona tiesai Jūrmalas tiesu namam, datētā 28.01.2018., nav izpildījis /pers. F/, bet kāda cita persona, daļēji atdarinot viņa parakstu;

- izpētāmajā parakstā augstākminētajā dokumentā nav vērojamas neparastas izpildīšanas pazīmes kustību koordinācijas traucējumi, tempa palēnināšana u.c.), kas varētu liecināt, ka paraksta izpildītājs ir bijis kādos neierastos izpildīšanas apstākļos vai kādā īpašā stāvoklī, kā arī, nav konstatētas pazīmes, kas liecinātu par paraksta izpildīšanu apzināti izmainītā rokrakstā.

Ekspertīzes atzinumā secināts, ka noteikt, vai parakstus /pers. F/ vārdā:

- prasības pieteikumā, datētā ar 03.05.2019.,

- blakus sūdzībā, datētā ar 13.05.2019.,

- prasības pieteikumā, datētā ar 23.08.2019.,

- lūgumā par prasības nodrošinājuma piemērošanu, datētā ar 15.10.2019., - ir izpildījis /pers. F/ vai kāda cita persona (personas), nav iespējams, jo paraksti nav derīgi identifikācijai. Izpētes daļā norādītais iemesls: Izpētāmie paraksti minētajos dokumentos sastāv no dažādas formas un virziena burtus neveidojošām svītrām, kas neļauj noteikt parakstu transkripciju, ar izteiktiem kustību koordinācijas traucējumiem, kas izpaužas neparastā kustību telpiskā izvietojumā un sīkā svītru viļņotībā. Konstatētās pazīmes padara izpētāmos parakstus minētajos dokumentos par nederīgiem personas identifikācijai.

[11] Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 4. marta spriedumu /pers. D/ prasība apmierināta, savukārt trešās personas /pers. F/ prasība noraidīta.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[11.1] Novērtējot trešās personas /pers. F/ pieteikumu par prasības nodrošinājuma maiņu – tā atcelšanu un trešās personas prasības nodrošināšanu, tā pamatojumu, kopsakarā ar prasītājas /pers. D/ prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, tā pamatojumu, trešās personas /pers. F/ prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, tā pamatojumu, procesa dalībnieku rakstveida paskaidrojumiem, pārbaudot un izvērtējot pierādījumus un lietas materiālus, tiesa atzinusi, ka trešās personas /pers. F/ pieteikums par prasības nodrošinājuma maiņu – tā atcelšanu un /pers. F/ trešās personas prasības nodrošināšanu atzīstams par nepamatotu un ir noraidāms.

[11.2] No Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs A/ ieraksta un 2000. gada 10. marta dāvinājuma līguma izriet, ka ar minēto dāvinājuma līgumu prasītāja ir uzdāvinājusi savu nekustamo īpašumu /adrese A/, savam dēlam /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /pers. E/).

Dāvinājuma līguma 1. punktā ir norādīts, ka dāvinātājs piešķir īpašumā un apdāvinātais pieņem nekustamo īpašumu /adrese A/, sastāvošu no zemesgabala 3682 m^2 platībā un uz tā esošas dzīvojamās mājas un palīgceltnes.

Strīds lietā ir par /pers. D/ dāvinājuma atsaukumu apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ, dāvinājuma līguma un tā grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem. No /pers. D/ prasības pieteikuma izriet, ka ar dāvinājuma līguma grozījumiem dāvinājuma uzlikuma atsaukums noticis pretēji dāvinātājas gribai un bez dāvinātājas pilnvarojuma.

Dāvinājuma līgumā 4. punktā noteikti vairāki uzlikumi 4.1, 4.2, 4.3, kas dāvinājuma līguma saistību izpildes nolūkā bija jāveic apdāvinātajam /pers. E/ (/uzvārds/).

[11.2.1] Atbilstoši Dāvinājuma līguma 4.1. punktam, apdāvinātajam noteikts pienākums ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. janvārim nodot dāvinātāja lietošanā nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, kas atrodas /Nosaukums B/, Mālpilī, Mālpils novadā, /kadastra numurs B/, reģistrēts Rīgas rajona tiesas Mālpils novada zemesgrāmatas nodalījumā /numurs B/.

No Valsts vienotās zemesgrāmatas reģistra datiem izriet, ka nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ adrese ir mainīta un pašlaik nekustamais īpašums ar /kadastra numurs B/, Rīgas rajona tiesas Mālpils novada zemesgrāmatas nodalījumā /numurs B/ reģistrēts ar nosaukumu /Nosaukums B/, /adrese B/.

Kā izriet no Valsts vienotās zemesgrāmatas reģistra datiem un /pers. D/ prasības pieteikuma, /pers. E/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /Nosaukums B/ nostiprinātas 1995. gada 28. septembrī uz 1/3 domājamo daļu, 1996. gada 25. janvārī uz 2/3 domājamām daļām un 1997. gada 17. aprīlī uz visu nekustamo īpašumu /Nosaukums B/. Sākotnēji 1995. gadā nekustamais īpašums /Nosaukums B/ piederējis atbildētāja tēvam /pers. L/ 1/3 domājamās daļas apmērā, kurš savu īpašuma daļu 1995. gada 28. septembrī uzdāvinājis dēlam /pers. E/, bet īpašums pārējā daļā piederējis atbildētāja tēva ģimenes locekļiem, no kuriem nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ 2/3 domājamās daļas /pers. E/ nopircis 1996. gadā un 1997. gadā.

Prasītāja norādījusi, ka atbildētājs minēto pirkumu veicis, izmantojot naudas līdzekļus, ko saņēmis no vecākiem kā naudas dāvinājumu, taču ar citiem pierādījumiem lietā tas nav apstiprināts, savukārt atbildētājs šādu naudas līdzekļu dāvinājumu rakstveida paskaidrojumos ir noliedzis. Tomēr minētais apstāklis neietekmē dāvinājuma uzlikuma tiesiskumu un izpildāmību.

Dāvinājuma līguma 4.1. punkts paredzēja nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ nodošanu prasītājas lietojumā un valdījumā ne vēlāk kā līdz 2001. gada 1. janvārim. Prasītāja jau pirms dāvinājuma līguma noslēgšanas bija uzsākusi dzīvot nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/. Tādēļ nav strīda, ka dāvinājuma līguma 4.1. punktā noteiktais atbildētāja pienākums bija iepriekš izpildīts. 1998. gadā prasītāja kopā ar atbildētāja tēvu pārcēlās uz dzīvi nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/. Līdz ar to atbildētājs sākotnēji bija pienācīgi izpildījis dāvinājuma līguma 4.1. punktā noteikto uzlikumu. Nav strīda, ka prasītāja kopā ar atbildētāja tēvu /pers. L/ dzīvoja nekustamajā īpašumā, izmantoja to sava mājokļa vajadzībām, kopa, aprūpēja to, vēlējās to saglabāt kā savu mājokli, kas pilnībā apstiprinās ar prasītājas darbībām dzīvojot attiecīgajā īpašumā, kā arī ar pušu pielīgtā dāvinājuma uzlikuma saturu un tā izpildes pienākumu.

[11.2.2] Dāvinājuma līguma 4.2. punktā noteikts, ka apdāvinātais apņemas neņemt samaksu no prasītājas par nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ lietošanu. Prasītāja apņemas nekustamo īpašumu /Nosaukums B/ nepārbūvēt, neveikt tajā remontu bez saskaņošanas ar atbildētāju, atbildētājs ir tiesīgs uzturēties nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/ ne vairāk kā 30 dienas viena kalendārā gada laikā pats un kopā ar citām personām dzīvojamās mājas otrajā stāvā. Noteikts, ka pārējā laikā šādas atbildētāja uzturēšanās laiks saskaņojams ar prasītāju vismaz nedēļu iepriekš.

Atbildētājs nav atspēkojis prasītājas norādīto, ka nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/ viņš uzturējās daudz biežāk, ap 2001.-2002. gadu nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/ vienu palīgēku pārbūvēja par dzīvojamo māju, uzsāka tajā dzīvot, regulāri uzturējās prasītājas mājoklī /Nosaukums B/ lielajā mājā. Tādējādi atbildētājs pienācīgi nepildīja 4.2. punktā noteikto uzlikumu.

[11.2.3] 2000. gada 10. marta dāvinājuma līguma 4.3. punktā noteikts atbildētāja pienākums apmaksāt /pers. J/ augstskolas mācību maksu ne mazāk kā 9000 ASV dolāru apmērā, kā arī segt visus uztura izdevumus mācību laikā.

No Valsts zemesgrāmatas datiem izriet, ka atbildētājs 1999. gada 10. februārī pirms strīdus Dāvinājuma līguma noslēgšanas, izmantojot prasītājas pilnvarojumu, bija noslēdzis ķīlas līgumu un kredīta līgumu ar AS „MULTIBANKA", apgrūtinot nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, ar

hipotēku par summu 7000 LVL. Bez tam atbildētājs 1999. gada 17. decembrī pirms strīdus dāvinājuma līguma noslēgšanas, izmantojot prasītājas labā ticībā izdotu pilnvarojumu rīcībai ar nekustamo īpašumu /adrese A/, bija parakstījis reālnastas līgumu ar māsu /pers. J/ un nostiprinājis šo saistību zemesgrāmatā.

Prasītāja norādījusi, ka pēc dāvinājuma līguma noslēgšanas 2000. gada 28. jūlijā atbildētājs tika apcietināts un nevarēja izpildīt saistību daļu par /pers. J/ studiju maksu. /pers. J/ bija personīgi pieteikusies studiju un studējošā kredīta saņemšanai. Studiju kredīts no /pers. J/ tika piedzīts tiesas ceļā, atbildētājam atsakoties segt šos izdevumus (civillietā Nr. C27111014).

[11.2.4] Nav strīda, ka nekustamā īpašuma /adrese A/, 2000. gada 10. marta dāvinājuma līguma noslēgšanas laikā prasītājai nepiederēja citi nekustamie īpašumi. Ar dāvinājuma līguma noslēgšanu /pers. D/ pasliktinājusi savu materiālo stāvokli un uzlaboja /pers. E/ materiālo stāvokli. Līdz ar to loģiski izrietoša ir uzlikuma iekļaušana līgumā par /pers. D/ turpmāko dzīves vietu nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/, Mālpilī, kurā prasītāja tobrīd jau dzīvoja.

Prasītāja norādījusi, ka atbildētājs absolvējis Latvijas Universitātes Juridisko fakultāti un prasītājai apgalvojis, ka piedāvātā dāvinājuma līguma redakcija ir pietiekama prasītājas interešu nodrošināšanai, līguma galīgai izpildei un vienošanās mērķa sasniegšanai par īpašuma tiesību nodošanu atbildētājam uz nekustamo īpašumu /adrese A/, un vienlaikus prasītājas mūža lietošanas tiesību iegūšanai uz nekustamo īpašumu /Nosaukums B/. /pers. D/ nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ lietojuma tiesības zemesgrāmatā nav ierakstītas. Prasītāja uzskata, ka atbildētājam bija jāpiedāvā prasītājai noslēgt uztura līgumu dāvinājuma līguma vietā. Taču neilgi pēc dāvinājuma līguma noslēgšanas un īpašuma tiesību uz strīdus nekustamo īpašumu iegūšanas 2000. gada 26. jūnijā atbildētājs rakstveidā paziņojis prasītājai, ka „[..] *Jūsu turpmāku uzturēšanos man piederošajā nekustamajā īpašumā Rīgas rajona Mālpils pagasta /Nosaukums B/ uzskatu par nepieļaujamu. Jebkāda Jūsu ierašanās šajā īpašumā laikā līdz 2001. gada 1. janvārim tiks uzskatīta par manu īpašuma un valdījuma tiesību aizskārumu. Jebkuru šādu aizskārumu es novērsīšu, izmantojot visus likuma pieļautos līdzekļus.* [..]".

Tādējādi /pers. E/ bija pārkāpis dāvinājuma līguma 4.1 punkta saistību izpildi pret prasītāju, kā arī izpaudis rupju nepateicību pret prasītāju un izrādījis necieņu pret savu māti.

[11.2.5] Prasībā norādīts, ka pēc dāvinājuma līguma izpildes - nekustamā īpašuma uzdāvināšanas atbildētājam no 2000. gada 10. marta līdz 2016. gada 18. augustam prasītāja dzīvoja un izmantoja sava mājokļa vajadzībām nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, veica īpašuma uzturēšanas izdevumus, maksāja komunālos maksājumus. Kopš 2001. gada starp prasītāju un atbildētāju radās domstarpības, kuru iniciators bija atbildētājs, kurš pārcēlies uz dzīvi nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/, Mālpilī, izvirzīja pretenzijas, aizrādījumus, iebildumus, izrādīja neiecietību pret prasītāju, tās atrašanos un dzīvošanu īpašumā. 2008. gada ziemā prasītāja, paslīdot uz ledus, salauza atslēgas kaulu, atbildētājs atteica prasītājai palīdzību nokļūt ārstniecības iestādē Rīgā, kā arī atgriešanos Mālpils īpašumā.

Prasītāja vairākkārt vērsusies pie atbildētāja ar lūgumu vienoties, ka prasītāja pārceļas atpakaļ uz nekustamo īpašumu /adrese A/, lai pusēm nebūtu jākontaktējas. 2015. gada pavasarī prasītāja lūdza atbildētāju šo vienošanos nostiprināt un atbildētājs mutiski tam piekritis, norādot, ka par vecākiem turpmāk varot rūpēties /pers. J/. Pieaugot prasītājas un /pers. L/ vecumam un samazinoties vecāku fiziskajām un mantiskajām iespējām īpašumu kopt un segt ar to saistītos izdevumus, atbildētājs centās rast ieganstus nekustamā īpašuma atbrīvošanai un 2016. gada 18. augustā notika incidents, kura laikā pēc mutiskas vārdu pārmaiņas pušu starpā par nenozīmīgu sadzīvisku situāciju - prasītājas jautājumu par atbildētāja desmitgadīgās meitas apģērba izvēli konkrētos klimatiskajos apstākļos, - atbildētājs draudēja, ar metāla lauzni sašķaidīja dzīvojamās mājas virtuves elektrisko plīti, pieprasīja, lai prasītāja un viņas laulātais /pers. L/ nekavējoties izvācas no nekustamā īpašuma un atbrīvo to no savām mantām.

Līdz ar to, faktiski izdzenot /pers. D/ no viņas dzīvesvietas bez cita mājokļa ierādīšanas, /pers. E/, ievērojot /pers. D/ nespēju parūpēties par sevi sava vecuma dēļ un cita mājokļa neesamības faktu, atstājis /pers. D/ bezpalīdzības stāvoklī.

2016. gada 10. oktobrī /pers. D/ ieradās nekustamajā īpašumā, kopā ar zvērinātu tiesu izpildītāju Baibu Baltiņu, lai paņemtu visas savas mantas. Vienlaikus konstatēts, ka uz to brīdi /pers. E/ jau paguva šo nekustamo īpašumu izīrēt citai personai /pers. U/, ar to liedzot /pers. D/ iespēju atgriezties viņas mājoklī.

Tādējādi atbildētājs ar savu rīcību, 2016. gada 18. augustā izdzenot prasītāju no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ bez cita mājokļa ierādīšanas, atstāja savu māti bezpalīdzības stāvoklī un pārkāpis Dāvinājuma līguma 4.1. punkta saistības.

[11.3] Prasītāja/pers. D/ norādījusi, ka viņas 2017. gada 15. novembra paskaidrojumi Valsts policijas RRP Rīgas Latgales iecirknim apliecina /pers. E/ 2016. gada 16. augusta vardarbīgu attieksmi pret /pers. D/ un viņas laulāto /pers. L/.

Prasītāja lūgusi vērtēt /pers. L/ sniegtās liecības kriminālprocesa Nr. 11094026017 ietvaros par konfliktu 2016. gada 18. augustā starp /pers. E/ un viņa māti /pers. D/ un /pers. J/ notariālā kārtībā apstiprinātās liecības.

Civilprocesa likums paredz noteiktu kartību, kādā ir iegūstamas liecības civillietā, līdz ar to prasītājas iesniegtajiem /pers. L/ un /pers. J/ paskaidrojumiem ir informatīva nozīme. Atzīts, ka tās nav iegūtas kā liecības Civilprocesa likuma 105.-109. pantā noteiktajā kārtībā, turklāt, /pers. J/ ir /pers. D/ pārstāve šajā lietā, tādējādi /pers. J/ ir jau noteikts procesa dalībnieka, nevis liecinieka procesuālais stāvoklis.

[11.4] /pers. D/ prasības pieteikumā minētos apstākļus pamato Dāvinājuma līgums, kura 4.1. punktā noteikts uzlikums /pers. E/ par nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, Mālpilī, nodošanu /pers. D/ lietošanā; zvērinātas tiesu izpildītājas Baibas Baltiņas 2016. gada 10. oktobra akts Nr. 00157038/2016-AKT, kurā norādīts, ka tiek atdotas atslēgas un /pers. E/ bija izrējis nekustamo īpašumu /Nosaukums B/ citai personai /pers. U/; Jūrmalas slimnīcas 2016. gada 24. oktobra izraksts no slimības vēstures /numurs D/, pierāda, ka /pers. D/ slimību 2016. gada 13.-24. oktobrī */diagnoze/* un ar to saistīto stacionēšanu; zvērinātas advokātes Sanitas Rubenes 2017. gada 3. janvāra un 11. janvāra pieprasījumi /pers. E/ par kustamas mantas atgriešanu un ar to saistītā sarakste.

Minētie apstākļi lietā apstiprināti ar Aktu Nr. 00157038/2016-AKT, kas atbilst prasītājas norādītajiem faktiem, ka 2016. gada 10. oktobrī prasītāja ieradusies nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/, lai izpildītu atbildētāja prasību, atdotu atslēgas, paņemtu savas mantas, zvērināta tiesu izpildītāja Baiba Baltiņa pēc prasītājas lūguma ieradusies nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/ kopā ar prasītāju, veikusi fakta fiksēšanu, sastādījusi Aktu Nr. 00157038/2016-AKT, kurā cita starpā fiksēts, ka /pers. D/ no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, Mālpils, Mālpils novads, izved savas personīgās mantas un otrā stāva istabā novieto nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ istabu atslēgas, kopā deviņas un divas atslēgas ar piekariņu, kuru fotogrāfijas pievienotas lietai. Tika novietota vieglā transporta līdzekļa BMW, valsts /reģistrācijas numurs/, reģistrācijas apliecība /numurs C/ un divas transportlīdzekļa atslēgas no atbildētāja automašīnas, kuru viņš bija nodevis sava tēva /pers. L/ lietojumā, un kuru atbildētājs pieprasīja prasītājai atdot viņam vienlaikus ar nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ atbrīvošanu no prasītājas un /pers. L/ mantām. 2016. gada 10. oktobrī zvērināta tiesu izpildītāja Baiba Baltiņa konstatējusi, ka nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/ atrodas /pers. U/, kura norādījusi, ka aizņem un lieto pirmā stāva telpas saskaņā ar īres līgumu.

[11.5] Prasītāja no savas puses ir pavairojusi atbildētāja mantu ar nekustamo īpašumu /adrese A/, un atbildētājs ir guvis mantas pieaugumu no šī nekustamā īpašuma.

Dāvinājuma raksturs ir altruistisks, labdarīgs un par dāvinājumu apdāvinātajam morāli būtu jāizrāda pateicība. Ar savu rīcību /pers. E/ pret savu māti /pers. D/ ir izrādījis necienīgu izturēšanos un ārkārtīgu nepateicību par mātes doto nekustamā īpašuma dāvanu.

Prasītāja/pers. D/ ir darbnespējīgā vecumā, dzimusi 1937. gadā, nespēj pati par sevi parūpēties un uzturēt, saņem tikai vecuma pensiju. /pers. E/ kā dēlam ir no Civillikuma izrietošs pienākums cienīt un aprūpēt savu vecāku – māti, kas sava vecuma dēļ kļuvusi darbnespējīga. Pretēji tam atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos norādījis uz mātes apziņas krēslas stāvokli, neiesniedzot pierādījumus ne par to, ne arī par pasākumiem, ko viņš kā dēls veicis savas mātes aprūpei. Arī šāda attieksme raksturo necieņu pret vecāku, jo dēlam par savu māti un viņas veselību ir jārūpējas. 2000. gada 10. marta Dāvinājuma līgumā ir īpaši pielīgti blakus noteikumi par uzlikumu - atbildētāja pienākumu nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ nodošanu prasītājas lietošanā un tā lietošanas kārtību, kā arī /pers. J/ studiju apmaksu. Atbildētājam bija jāpilda dāvinājuma līgumā noteiktie uzlikumi attiecībā pret prasītāju, atbilstoši Civillikuma 1919. panta noteikumiem. Ar prasītājas norādītajām darbībām un zvērinātas tiesu izpildītājas fiksētajām šo darbību sekām atbildētājs ir pārkāpis Dāvinājuma līgumā uzņemtās saistības.

[11.6] Atbildētājs/pers. E/, kā dāvanas saņēmējs, apzināti nav ievērojis Dāvinājuma līguma uzlikumu ar savu uzvedību, un ir vainojams uzlikuma neizpildē - izdzenot prasītāju no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/. Tādējādi prasītāja, kā dāvinātāja, ir tiesīga atprasīt dāvanu - nekustamo īpašumu /adrese A/, no atbildētāja, kā apdāvinātā. Ja uzlikuma izpildīšana nebūtu iespējama dabisku šķēršļu vai likumīgu un tikumīgu iemeslu dēļ, apdāvinātajam šie pienākumi nebūtu jāpilda, taču fakti par prasības pamatojumu pierāda, ka atbildētājs apzināti izrādījis rupju nepateicību pret prasītāju un nav konstatējama situācija, ka prasītājas izvirzītie noteikumi - nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ lietošana - Dāvinājuma līgumā objektīvu iemeslu dēļ būtu bijuši grūti izpildāmi vai neizpildāmi.

Civillikuma 1912. pants noteic, ka dāvinājums ir tiesisks darījums, ar kuru kāds aiz devības piešķir otram bez atlīdzības kādu mantisku vērtību. Civillikuma 1917. panta pirmā daļa noteic, ja dāvina ķermenisku lietu, tad ar tās nodošanu uz ieguvēju pāriet īpašuma tiesība. Pēc dāvinājuma līguma noslēgšanas atbildētājs ieguva īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu.

No prasītājas paskaidrojumiem, dāvinājuma līguma satura un zemesgrāmatas datiem izriet, ka prasītāja aiz savas devības un labā ticībā ir uzdāvinājusi savam dēlam /pers. E/ nekustamo īpašumu un atbildētājs bez atlīdzības ieguva īpašumā nekustamo īpašumu, kura mantiskā vērtība bija ievērojama jau dāvinājuma izdarīšanas brīdī 2000. gadā, un kura mantiskā vērtība kopš dāvinājuma izdarīšanas brīža ir pieaugusi. No ierakstiem zemesgrāmatā redzams, ka no dāvinājuma līguma noslēgšanas brīža atbildētājs vairākkārtīgi ir ieķīlājis strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/, pastāvīgi paaugstinot no kredītiestādēm saņemamo aizdevumu summas pret nekustamā īpašuma ķīlu – 7000 LVL 1999. gadā, 21 280 LVL 2002. gadā, 40 350 LVL 2004. gadā, 148 680 LVL 2005. gadā, 230 000 LVL 2006. gadā, 247 637 LVL 2008. gadā, 352 355,71 EUR 2016. gadā.

Atbildētājs, pamatojoties uz nekustamā īpašuma /adrese A/, piederības faktu, to nodevis ķīlā un guvis mantisku labumu, aizdevuma saistības atbildētājam ir pret „Swedbank" AS par summu 352 355,71 EUR. Prasības celšanas brīdī nekustamais īpašums /adrese A/, bija apgrūtināts ar pirmo hipotēku iepriekš norādītās summas apmērā un apgrūtināts ar aizlieguma atzīmi atsavināt, dāvināt, ieķīlāt, sadalīt un apgrūtināt ar lietu tiesībām par labu „Swedbank" AS.

Atbildētājs ir izrādījis rupju nepateicību, saņemot no prasītājas dāvinājumā finansiāli vērtīgu nekustamo īpašumu /adrese A/, un nepildot dāvinājuma līguma saistības, liedzot prasītājai nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ lietošanu, kas ir pretrunā ar Dāvinājuma līguma 4.1. punktā noteiktajām saistībām, izturoties aizvainojoši pret prasītāju, izrādot agresiju - plīti sadauzot ar metāla lauzni, izdzenot no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, zinot, ka prasītājai nav cita mājokļa, atstājot prasītāju bezpalīdzības stāvoklī, ko raksturo prasītājas vecums, darbnespēja, mantiskais stāvoklis, kur vienīgie ienākumi ir vecuma pensija, un nav citas kustamas, nekustamas mantas, mājokļa, kā arī izrādot neētisku, amorālu rīcību pret saviem vecākiem, tādēļ prasītāja pamatoti vēlas atsaukt Dāvinājuma līgumu apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ, ko viņš ir izrādījis attiecībā pret prasītāju kā dāvinātāju.

[11.7] Prasītāja norādījusi, ka atzīst nekustamā īpašuma hipotēku un aizlieguma atzīmi par labu „Swedbank" AS, vienlaikus uzskata, ka šis fakts nevar liegt prasītājai celt prasību par Dāvinājuma līguma atsaukšanu apdāvinātā rupjas nepateicības dēļ.

Gadījumā, ja prasība tiktu apmierināta, prasītāja respektēs „Swedbank" AS tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kas izriet no publiski ticamiem ierakstiem zemesgrāmatā.

[11.8] /pers. D/ un /pers. E/ 2000. gada 10. martā noslēgtajā dāvinājuma līguma 5. punktā ir pielīgts, ka līgums var tikt grozīts vai papildināts pusēm rakstiski vienojoties.

2005. gada 20. septembra Dāvinājuma līguma grozījumos norādīts, ka puses vienojas izdarīt grozījumus 2000. gada 10. maija dāvinājuma līgumā, papildinot līguma 1. punktu „Dāvinājums izdarīts atlīdzības nozīmē" un „Izslēgt līguma 4. punktu.". Dāvinājuma līguma grozījumus parakstījis tikai atbildētājs savā un /pers. D/ vārdā. Ar šādiem grozījumiem saturiski tiek atsaukts uzlikums un jēdzieniski revidēts dāvinājuma mērķis no altruistiskas devības uz atlīdzību.

Civillikuma 1. pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības.

Prasītāja paskaidrojusi, ka šādi Dāvinājuma līguma grozījumi nekad nav tikuši izdarīti, ka viņa nekad nav devusi ne pilnvarojumu, nav arī devusi pilnvarojuma ietvaros uzdevumu atbildētājam sastādīt šādus Dāvinājuma līguma grozījumus un/vai parakstīt tos prasītājas vārdā.

Prasītāja un atbildētājs nav apsprieduši Dāvinājuma līguma grozījumu izdarīšanu, jo tam nav bijis faktiska vai juridiska pamata. Prasītāja pirmo reizi uzzinājusi par Dāvinājuma līguma grozījumu esamību, tikai iepazīstoties ar to kopiju civillietas Nr. C33361517 materiālos, ko bija iesniedzis atbildētājs. Prasītāja norādījusi, ka Dāvinājuma līguma grozījumi ir falsificēts dokuments, ko bez prasītājas pilnvarojuma izveidojis un cenšas lietot atbildētājs savu mantisko interešu prettiesiskai nodrošināšanai tiesā, lai iebilstu pret Dāvinājuma līguma atsaukšanu apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ. Prasītāja norādījusi, ka nav dibinātu šaubu par to, ka Dāvinājuma līguma grozījumi ir tikuši sastādīti no atbildētāja puses patvaļīgi ar mērķi rast kādus atbildētāja interesēm atbilstošus pierādījumus prasības apstrīdēšanas nolūkā.

Dāvinājuma līguma grozījumi nav ierakstīti zemesgrāmatā attiecībā uz strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/, kaut gan Dāvinājuma līguma grozījumi aizstāj 2000. gada 10. maija dāvinājuma līguma noteikumus un groza atbildētāja īpašuma tiesību iegūšanas pamatu.

Civillikuma 994. pantā noteikts, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatās. Līdz ierakstīšanai zemesgrāmatās nekustama īpašuma ieguvējam pret trešajām personām nav nekādu tiesību: viņš nevar izlietot nevienu no priekšrocībām, kas saistītas ar īpašumu, un viņam jāatzīst par spēkā esošu visa uz šo nekustamo īpašumu attiecošās tās personas darbība, kura pēc zemesgrāmatām apzīmēta par šā īpašuma īpašnieku.

Zemesgrāmatu likuma 1. pants paredz, ka zemesgrāmatās ieraksta nekustamus īpašumus un nostiprina ar tiem saistītās tiesības. Zemesgrāmatas ir visiem pieejamas, un to ierakstiem ir publiska ticamība. Zemesgrāmatu likuma 3. pants noteic, ka katrs nekustams īpašums un ar to saistītās tiesības jāieraksta zemesgrāmatā tajā zemesgrāmatu nodaļā, kuras rajonā tas atrodas. Atbilstoši Zemesgrāmatu likuma 4. pantam, zemesgrāmatās nostiprina tiesības uz nekustamiem īpašumiem, saprotot ar tiesībām arī tiesību nodrošinājumus un aprobežojumus, ja no likuma satura un tiešā jēguma neizriet pretējais. Saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 7. pantu, tiesības nostiprina uz zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu pamata, ierakstot nostiprinātās tiesības zemesgrāmatā.

2005. gada 20. septembra Dāvinājuma līguma grozījumos norādīts, ka atbildētājs /pers. E/ rīkojas prasītājas /pers. D/ vārdā uz pilnvaras pamata, taču nav norādīts, uz kādas pilnvaras pamata sastādījis un parakstījis Dāvinājuma līguma grozījumus.

2017. gada 3. aprīlī zvērināta notāre D. Trautmane sniegusi atbildi, ka saskaņā ar ierakstiem Aktu un apliecinājumu reģistrā 1999. gada 21. decembrī ar reģistra Nr. 8191 ir apliecināts /pers. D/ paraksta īstums uz iesnieguma par 1997. gada 28. oktobrī ar reģistra Nr. 5657 izdotās

pilnvaras atsaukumu.

Atbildētājs Dāvinājuma līguma grozījumos ir norādījis uz pilnvarojuma esamību, tomēr prasītāja /pers. D/ norādījusi, ka juridiski viņam nav bijis ne pilnvarojuma, ne pilnvarojuma ietvaros dota uzdevuma no prasītājas. Atbildētājam ir pienākums pierādīt pilnvarojuma esamību Dāvinājuma līguma grozījumu sastādīšanai, no prasītājas saņemtā uzdevuma esamību Dāvinājuma līguma grozījumu sastādīšanai, pamatojumu Dāvinājuma līguma grozījumu neierakstīšanai zemesgrāmatā, kas tieši ietekmē atbildētāja īpašuma tiesību rašanos. No dāvinājuma līguma grozījumu satura neizriet, ka uz tā sastādīšanas brīdi /pers. E/ būtu spēkā esošs /pers. D/ pilnvarojums šādu dāvinājuma līguma grozījumu sastādīšanai un parakstīšanai.

2017. gada 10. februāra paskaidrojumos /pers. E/ norādījis, ka 2005. gada 20. septembrī viņš gan savā, gan /pers. D/ vārdā parakstīja Dāvinājuma līguma grozījumus, ar kuriem izslēdza Dāvinājuma līguma 4. punktu, tostarp, uzlikumu par pienākumu nodot /pers. D/ lietošanā nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, Mālpilī. Kaut arī Dāvinājuma līguma grozījumos /pers. E/ nav norādījis, uz kādas pilnvaras pamata viņš tos parakstījis /pers. D/ vārdā, tiem viņš ir pievienojis Dāvinājuma līguma grozījumu neapliecinātu kopiju un /pers. D/ izsniegtas 1994. gada 26. jūlija pilnvaras kopiju, lai apliecinātu savu pilnvarojuma apjomu. /pers. E/ nav iesniedzis tiesā Dāvinājuma līguma grozījumu oriģinālu.

Atsaucoties uz Civillikuma 2304. pantu un vērtējot /pers. D/ izsniegtās 1994. gada 26. jūlija pilnvaras saturu un nosacījumus, konstatēts, ka /pers. D/ izdotais pilnvarojums nesatur piekrišanu, ka /pers. E/ var veikt pilnvarā minētās darbības arī savā labā. Savukārt Dāvinājuma līguma grozījumu, kas atbrīvo apdāvināto /pers. E/ no uzlikumu pildīšanas, parakstīšana viennozīmīgi tiek vērtēta kā darījuma noslēgšana /pers. E/ labā un viņa interesēs. Parakstot 2005. gada 20. septembra Dāvinājuma līguma grozījumus, /pers. E/ ir pārkāpis viņam piešķirto pilnvarojumu, un minētie dāvinājuma līguma grozījumi nav spēkā.

/pers. D/ 1994. gada 26. jūlijā izsniegtā pilnvara neparedz /pers. E/ tiesības veikt tajā minētās darbības savā labā, turklāt tas nebūtu pamats Dāvinājuma līgumā minēto uzlikumu izslēgšanai no Dāvinājumā līguma teksta. Šādos gadījumos apdāvinātā kā pilnvarnieka rīcības brīvība ir aprobežota ar dāvinājuma līgumā noteiktiem uzlikumiem dāvinātāja nekustamā īpašuma lietošanas tiesībās, kuru izbeigšanai nepieciešama paša dāvinātāja piekrišana. 1994. gada 26. jūlijā /pers. E/ (/uzvārds/) izsniegtā pilnvara neparedz /pers. E/ kā apdāvinātās un reizē pilnvarotās personas tiesības sev uzliktā dāvinājuma uzlikuma atsaukšanu.

Prasītāja, uzdāvinot nekustamo īpašumu atbildētājam, dāvinājuma līgumam pievienojusi sevišķu uzlikumu. Tā kā īpašuma tiesības uz atbildētāja vārda nostiprinātas zemesgrāmatā, viņš līgumam ar uzlikumu bija piekritis un apdāvinātajam radās uzlikuma pildīšanas saistība, pienākums ievērot dāvinātājas noteikumus. Tādējādi Dāvinājuma līguma grozījumu, kuros paredzēta uzlikumu izslēgšana, un parakstot to prasītājas vārdā ir notikusi uzņemtas saistības neievērošana un atbildētājam piešķirtā pilnvarojuma izmantošana pretēji pilnvardevējas likumīgajām interesēm.

Tādējādi 2005. gada 20. septembra Dāvinājuma līguma grozījumi starp /pers. E/ (/uzvārds/) un /pers. D/, kuras vārdā grozījumus parakstījis /pers. E/, par nekustamā īpašuma /adrese A/, dāvinājumu atlīdzības nozīmē /pers. E/, un par 4. punkta izslēgšanu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumā - ir atzīstami par spēkā neesošiem.

[11.9] Atzīts, ka atbildētāja kā apdāvinātā rupja nepateicība izpaudās dāvinājuma līguma nepienācīgā izpildē, proti, Dāvinājuma līguma 4.1. punktā noteiktā uzlikuma neievērošanā, un dāvinātāja atstāšanā bezpalīdzības stāvoklī, proti, vardarbīgi izliekot /pers. D/ no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/, Mālpilī bez cita mājokļa ierādīšanas, kas rada Civillikuma 1919. panta tiesību normas tiesisko sastāvu un ir pamats dāvinājuma atsaukumam.

Līdz ar to /pers. D/ prasība pret /pers. E/, ar trešajām personām /pers. F/ un „Swedbank" AS, par dāvinājuma līguma un tā grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ieraksta un atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā, īpašumtiesību atzīšanu uz īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, atzīstama par pamatotu un ir apmierināma.

Atzīstams par atsauktu un spēkā neesošu 2000. gada 10. marta Dāvinājuma līgums starp prasītāju un atbildētāju par nekustamā īpašuma /adrese A/, dāvinājumu - apdāvinātā /pers. E/ rupjas nepateicības dēļ.

Dzēšami Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas ieraksti Nr. 8.1., 9.1. un 14.1. par /pers. E/ īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu /adrese A/.

Līdz ar to atzīstamas /pers. D/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, ierakstīts Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/.

[11.10] Trešā persona /pers. F/ ir cēlis prasību par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese A/, saskaņā ar 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līgumu.

[11.10.1] Prasība celta kā korroborācijas prasība uz Civillikuma 1478. panta pamata, kas noteic, ja darījums nav korroborēts, tad tas tādēļ nezaudē savu spēku, un ieguvējs var celt personīgu prasību pret atsavinātāju. Civillikuma 1479. pants paredz, ka šīs personiskās prasības priekšmets ir korroborācija. Korroborācijas prasību ceļ, ja darījums starp līdzējiem rakstiski noslēgts dāvinājuma līgums, bet atsavinātājs izvairās no zemesgrāmatā iesniedzama nostiprinājuma lūguma parakstīšanas pie zvērināta notāra. Lai /pers. F/ celto prasību uzskatītu par korroborācijas prasību, būtu jākonstatē, ka /pers. E/ pretēji 2001. gada 30. janvāra Dāvinājuma līgumā pielīgtajam, nepilda saistību panākt darījuma korroborēšanu zemesgrāmatā. /pers. F/ prasībā uz šādiem apstākļiem nav norādīts, nav konstatēti no viņa gribas neatkarīgi šķēršļi iegūto īpašuma tiesību uz nekustamo īpašumu ierakstīšanai zemesgrāmatā. Nekonstatējot /pers. E/ neizpildīto saistību pastāvēšanu, nav pamata /pers. F/ prasības kvalificēšanai par korroborācijas prasību un tās apmierināšanai.

[11.10.2] Prasītāja norādījusi, ka 2001. gada 30. janvārī, apzinoties mantas konfiskācijas iespējamību, /pers. E/ un /pers. S/ kā /pers. F/ likumiskā pārstāve parakstījuši nekustamā īpašuma /adrese A/, dāvinājumu /pers. F/. Šajā laikā /pers. F/ bija vien pusotru gadu vecs un viņa tiesības un intereses pārstāvēja viņa māte. Tomēr likums noslēdzot šādus darījumus paredz nosacījumus, kurus jāņem vērā, lai nodrošinātu bērna tiesību ievērošanu.

2017. gada 16. janvārī Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu namā ierosināta civillieta /pers. D/ prasībā pret /pers. E/ par dāvinājuma līguma atcelšanu.

Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017. gada 16 janvāra lēmumu piemērots /pers. D/ prasības nodrošinājums - ierakstīta aizlieguma atzīme attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/.

Atbildētājs/pers. E/ pēc prasības nodrošinājuma piemērošanas vienpersoniski parakstījis nostiprinājuma lūgumu gan savā, gan sava nepilngadīgā dēla /pers. F/ vārdā par īpašuma tiesību atzīmes ierakstīšanu attiecībā uz strīdus nekustamo īpašumu /adrese A/.

2015. gada 7. decembrī atbildētājs savā un /pers. F/ vārdā parakstījis Dāvinājuma līgumu savam dēlam /pers. F/ par strīdus nekustamā īpašuma /adrese A/, dāvinājumu. Minēto faktu apliecina Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2017. gada 23. marta prasītājai izsniegtā dokumenta 2015. gada 7. decembra Dāvinājuma līguma kopijas no nekustamā īpašuma /adrese A/, lietas /numurs A/.

2017. gada 25. janvārī atbildētājs parakstījis nostiprinājuma lūgumu par 2015. gada 7. decembra Dāvinājuma līgumā noteikto saistību nostiprinājumu zemesgrāmatā - savā vārdā un sava dēla /pers. F/ vārdā. Minēto faktu apliecina Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas 2017. gada 28. marta prasītājai izsniegtā dokumenta 2017. gada 25. janvāra nostiprinājuma lūguma kopijas no nekustamā īpašuma /adrese A/, lietas /numurs A/.

2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarīts ieraksts par īpašuma tiesības atzīmi /pers. F/ uz visu nekustamo īpašumu /adrese A/, saskaņā ar /pers. E/, 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgumu, žurnāla Nr. 300004281279, lēmums 01.02.2017.

/pers. F/ īpašuma tiesība uz strīdus nekustamo īpašumu ierakstīta atzīmes veidā Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/, bet /pers. F/ īpašuma tiesības nav reģistrētas atbilstoši Civillikuma 944. pantam.

Atbildētājs, rīkojoties nepilngadīgā dēla /pers. F/ vārdā, nav saņēmis bāriņtiesas piekrišanu īpašuma iegūšanai bērnam pēc 2015. gada 7. decembra Dāvinājuma līguma noslēgšanas. Atbildētājs iesniedzis dokumentus bez bāriņtiesas piekrišanas un 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarīta nelikumīga atzīme par īpašuma tiesību ierakstīšanu /pers. F/, kurš 2017. gada 1. februārī bija nepilngadīgs. Atbildētājs kā likumīgais /pers. F/ aizbildnis, tēvs, nav rīkojies nepilngadīgā dēla interesēs, iesniedzot dokumentus par īpašuma tiesību atzīmes ieraksta izdarīšanu nepilngadīgajam uz nekustamo īpašumu, par ko tiesā ir strīds, un kas ir apgrūtināts ar nekustamā īpašuma hipotēku.

Atbildētājs nav ievērojis Civillikuma 189. pantā noteikto, ka bērni var noslēgt ar saviem vecākiem visādus tiesiskus darījumus un kamēr bērni ir nepilngadīgi, šādi darījumi noslēdzami tikai ar bāriņtiesas līdzdalību, kura ieceļ šim gadījumam aizbildņus, kā arī Civillikuma 268. pantā noteikto, ka līgumus un citus tiesiskus darījumus starp nepilngadīgo un viņa aizbildni var noslēgt tikai ar bāriņtiesas piekrišanu un, ja nepilngadīgajam ir tikai viens aizbildnis, tad šādā gadījumā viņam jāieceļ vēl otrs.

Pēc 2001. gada 30. janvāra Dāvinājuma līguma noslēgšanas atbildētājs sāka ieķīlāt ar minēto līgumu /pers. F/ uzdāvināto nekustamo īpašumu par labu kredītiestādēm savu un nevis apdāvinātā kredītsaistību nodrošināšanai. Pirmais ieraksts par hipotēkas reģistrāciju veikts 2002. gada 26. oktobrī (Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs A/ IV daļas 1.-2. iedaļas 2.1. ieraksts).

No minētā secināts, ka attiecībā ne uz 2001. gada 30. janvāra Dāvinājuma līgumu, ne uz 2015. gada 7. decembra Dāvinājuma līgumu neapstiprinās dāvinājuma līguma devīguma mērķis, bez tam nav ievēroti tā noslēgšanai noteiktie likuma nosacījumi attiecībā uz nepilngadīgu līgumslēdzēju pusi.

Līdz ar to trešās personas atbildētāja pusē /pers. F/ prasība pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS, par /pers. F/ īpašumtiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese A/, atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

[11.10.3] Apgrūtinot strīdus nekustamo īpašumu ar īpašuma tiesību atzīmi, atbildētājs ir veicis darbības, kas ir pretrunā Civillikuma 1920. un 1055. pantu tiesību normām. Īpašuma tiesību atzīme /pers. F/ izriet no atbildētāja īpašuma tiesībām, kas tiek apstrīdētas prasībā. Dzēšot atbildētāja īpašuma tiesības, dzēšami ir arī no tām izdarītie tiesību atvasinājumi, dzēšama ir 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/ II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarītā atzīme par īpašuma tiesību ierakstu /pers. F/.

[11.10.4] Trešā persona /pers. F/ lietā iesniedzis pieteikumu par prasības nodrošinājuma maiņu, aizstāšanu, kurā lūgts aizstāt pēc prasītājas /pers. D/ lūguma piemēroto prasības nodrošinājumu ar aizliegumu atbildētājam /pers. E/ atsavināt, dāvināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/.

Atsaucoties uz Civilprocesa 138. panta pirmās daļas 3. punktu, 140. panta trešo daļu un 142. panta devītās daļas noteikumiem, kas paredz, ka nodrošinājuma līdzekļa aizstāšana ir attiecināma tikai uz vienu un to pašu prasījumu, konstatēts, ka trešā persona /pers. F/ lietā iesniedzis pieteikumu par prasības nodrošinājuma aizstāšanu, kurā lūgts aizstāt pēc prasītājas /pers. D/ lūguma piemēroto prasības nodrošinājumu ar aizliegumu atbildētājam /pers. E/ atsavināt, dāvināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/. Minētajā pieteikumā trešā persona ar patstāvīgu prasījumu /pers. F/ prasa /pers. D/ prasības nodrošinājuma - aizlieguma atzīmes, kas ierakstīta /pers. D/ īpašuma prasības nodrošināšanai, atcelšanu un tajā pašā laikā nevis līdz to aizstāt ar citu /pers. D/ prasības nodrošinājumu, bet prasa citas prasības - trešās personas /pers. F/ prasības nodrošināšanu – ierakstot aizlieguma atzīmi atbildētājam /pers. E/ atsavināt, dāvināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/, t.i., aizlieguma atzīmes ierakstīšanu par labu /pers. F/ uz nekustamo īpašumu /adrese A/.

Ar Rīgas rajona tiesas 2017. gada 16. janvāra lēmumu piemērots /pers. D/ prasības nodrošinājums - ierakstīta aizlieguma atzīme attiecībā uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, kas reģistrēts Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījumā /numurs A/.

Prasītājas/pers. D/ prasības nodrošinājums piemērots, ņemot vērā, ka atbildētājs /pers. E/ ir izvairījies no savu saistību izpildes strīdus Dāvinājuma līgumā pret prasītāju, atbildētāja uzvedība liecina, ka viņš nav godprātīgs pret prasītāju Dāvinājuma līguma izpildē. Pastāvot iespējamībai, ka tiesas ceļā varētu tikt atzīts par spēkā neesošu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgums starp /pers. D/ un /pers. E/ par nekustamā īpašuma /adrese A/, dāvinājumu, apdāvinātā atbildētāja rupjas nepateicības dēļ – atbildētājs var turpināt veikt darbības, lai strīdus nekustamais īpašums netiktu attiesāts prasītājas labā. Tādēļ tiesas piemērotais /pers. D/ prasības nodrošinājums, ierakstot aizlieguma atzīmi uz nekustamo īpašumu /adrese A/, ir atzīstams par pamatotu, lai neapgrūtinātu iespējamo tiesas sprieduma izpildi lietā. Līdz ar to tā atcelšanai un aizstāšanai ar citas prasības nodrošinājumu nav pamata. /pers. D/ prasība ir atzīstama par pamatotu un apmierināma, līdz ar to /pers. D/ prasībai tiesas noteiktais prasības nodrošinājums atzīstams par pamatotu un nav atceļams. Savukārt trešās personas /pers. F/ prasība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma, līdz ar to trešās personas /pers. F/ prasībai tās nodrošinājums nav pamatots un nav piemērojams.

Tādējādi trešās personas /pers. F/ pieteikums par prasības nodrošinājuma maiņu, kurā lūgts aizstāt pēc prasītājas /pers. D/ lūguma piemēroto prasības nodrošinājumu ar aizliegumu atbildētājam /pers. E/ atsavināt, dāvināt vai apgrūtināt strīdus īpašumu par labu jebkurai citai personai, izņemot /pers. F/, - atzīstams par nepamatotu un ir noraidāms.

[11.10.5] Lietā 2019. gada 16. oktobrī saņemts trešās personas /pers. F/ lūgums nodrošināt viņa prasību pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu /pers. F/ prasība pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu tikusi nodrošināta – noteikts ierakstīt aizlieguma atzīmi uz /pers. E/ piederošu nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījums /numurs A/.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 140. panta sesto daļu, secināts, ka /pers. D/ prasība ir apmierināma, bet trešās personas /pers. F/ prasība noraidāma, līdz ar to ir atceļams ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu noteiktais trešās personas /pers. F/ prasības nodrošinājums – aizlieguma atzīme par labu /pers. F/ uz /pers. E/ piederošu nekustamo īpašumu /adrese A/.

[12] Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību ir iesnieguši atbildētājs /pers. E/, pārsūdzot to daļā, ar kuru apmierināta prasība, un trešā persona /pers. E/, pārsūdzot spriedumu pilnā apmērā.

[13] Atbildētāja apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[13.1] Atbildētājs noliedz faktu par 2016. gadā it kā notikušo prasītājas izdzīšanu no nekustamā īpašuma /adrese B/.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 97. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi minēto normu, kas arī rezultējies sprieduma nepareizībā. Sprieduma motīvu daļā norādīts, ka prasītājas norādītos apstākļus pamato zvērinātas tiesu izpildītājas Baibas Baltiņas sastādīts akts, no kura redzams, ka prasītāja ieradusies nekustamajā īpašumā /Nosaukums B/, lai paņemtu savas mantas. Atbildētāja ieskatā, no šī akta iespējams izdarīt kādus secinājumus par to, ka prasītāja no īpašuma ir vardarbīgi izdzīta. Citu pierādījumu, kas apliecinātu it kā notikušā vardarbīgā konflikta faktu, lietā nav un tiesa uz tādiem arī neatsaucas.

Atbildētājs nekad nav noliedzis to, ka prasītāja 2016. gada rudenī nekustamo īpašumu atstāja un tajā vairs neuzturējās. Strīds lietā ir par it kā notikušo izdzīšanas faktu, kuru atbildētājs neatzīst, norādot, ka prasītāja īpašumu atstāja pēc savas iniciatīvas un bez jebkādas piespiešanas. Strīda par to, ka /pers. D/ 2016. gada oktobrī ieradās īpašumā pēc savām mantām, lietā nav. Attiecīgi nav saprotams, ko attiecībā uz prasītājas apgalvojumiem

iespējams pierādīt ar augstāk minēto zvērinātas tiesu izpildītājas aktu. Sekojoši ir pamats uzskatīt, ka tiesa izdarījusi secinājumus, kas nav pamatoti ar lietā esošajiem pierādījumiem.

[13.2] Pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts, kā tieši iespējams no lietā esošajiem pierādījumiem izsecināt, ka atbildētājs ir izdzinis prasītāju no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/. Ievērojot, ka nav iespējama negatīva fakta pierādīšana, atbildētājam nav iespēju iesniegt tiešus pierādījumus par to, ka attiecīgais fakts nav noticis.

Lietas materiālos ir pašas prasītājas iesniegti dokumenti, no kuriem izriet, ka prasītāja ir vērsusies ar iesniegumiem policijas iestādēs, cenšoties panākt, ka atbildētājs tiek saukts pie kriminālatbildības par tām pašām darbībām, kuras norādītas prasības pieteikumā. Tomēr nekādi kriminālprocesi par it kā notikušo atbildētāja prettiesisko rīcību (prasītājas vardarbīgu izdzīšanu) nav uzsākti. Te jānorāda, ka vardarbīga liegšana kādai personai uzturēties konkrētā vietā ir noziegums, kas sodāms pēc Krimināllikuma 152. panta. Savukārt Kriminālprocesa uzsākšana tiek atteikta, ja attiecīgais noziedzīgais nodarījums nav noticis. No teiktā secināms, ka prasītājas apgalvojumi pēc būtības ir tikuši pārbaudīti kriminālprocesa kārtībā un kompetenta institūcija ir secinājusi, ka attiecīgās darbības nav notikušas.

[13.3] Rezumējot minēto, uzskata, ka tiesas spriedums nav taisīts atbilstoši Civilprocesa likuma 97. un 193. panta kārtībā, tas ir, tas balstīts nevis uz pierādījumiem, bet uz prezumpcijām un nekritiski vērtētiem prasītājas apgalvojumiem. Civillikuma 1920. pantā norādītā nepateicība nav pierādīta. Ievērojot minēto, lūdz apelācijas instances tiesu izskatīt lietu apelācijas kārtībā un taisīt lietā jaunu spriedumu, noraidot prasītājas prasību.

[14] Trešās personas apelācijas sūdzība pamatota ar sekojošiem argumentiem.

[14.1] Uzskata, ka spriedums ir neatbilstošs lietas faktiskajiem apstākļiem, kā arī tiesību normām un judikatūrai.

[14.2] Prasība, kas celta lietā, vērsta uz trešās personas īpašuma tiesību atzīšanu, kas izriet no 2001. gadā noslēgtā dāvinājuma līguma starp dāvinātāju /pers. E/ un /pers. F/ (viņas dabiskās aizbildnes /pers. S/ personā) no otras puses. Šī darījuma slēgšanai 2000. gadā saņemta bāriņtiesas piekrišana.

Atbilstoši Civillikuma 1587. pantam, trešajai personai ir tiesības uz tādu īpašuma tiesību aizsardzību, kuras iegūtas uz tiesiski noslēgta līguma pamata.

2001. gadā noslēgtais līgums nav apstrīdēts ne šīs, ne arī kādas citas tiesvedības ietvaros. Savukārt atbildētājs /pers. E/ savos paskaidrojumos tiesai ir norādījis, ka nenoliedz šī līguma esību, kā arī faktu, ka kopš līguma noslēgšanas viņam ir vairakkārtīgi ticis atgādināts par nepieciešamību šo darījumu korroborēt. Tomēr korroborācija ilgstoši nav notikusi no trešās personas neatkarīgu apstākļu dēļ. Norādīts, ka atbildētājs nekustamo īpašumu /adrese A/, kopš 2004. gada ir ieķīlājis kredītiestādēs un arī pašlaik īpašumam ir ierakstīta atsavināšanas aizlieguma atzīme par labu hipotekārajam kreditoram. Līdz ar to darījuma ierakstīšana zemesgrāmatā no trešās puses nebūtu iespējama pat tad, ja atbildētājs būtu nodevis trešās personas rīcībā attiecīgi noformētu nostiprinājuma lūgumu (ko viņš nav izdarījis, atrunājoties ar grūtībām saņemt hipotekārā kreditora piekrišanu).

[14.3] Pirmās instances tiesa, noraidot trešās personas prasījumu, sprieduma motīvu daļā ir norādījusi, ka /pers. F/ nav savā prasības pieteikumā norādījis uz apstākļiem no kuriem varētu konstatēt /pers. E/ izvairīšanos no 2001. gada dāvinājuma līguma korroborēšanas. Neesot konstatējami no prasītāja gribas neatkarīgi apstākļi īpašuma tiesību nostiprināšanai. Savukārt nekonstatējot neizpildītu /pers. E/ saistību pastāvēšanu, nav pamata korroborācijas prasības apmierināšanai.

Norādīts, ka šādi tiesas apgalvojumi ir acīmredzamā pretrunā ar lietas materiālos esošajiem dokumentiem. Tie ir arī pretrunā ar judikatūrā izkristalizējušos atziņu par to, ka personai nevar uzlikt pienākumu pierādīt kāda fakta vai darbības neesamību. Līdz ar to trešā persona nevar un viņai nav iespējams iesniegt pierādījumus par to, ka atbildētājs nav veicis darbības, kas nepieciešamas darījuma korroborēšanai. Šis apstāklis ir nepārprotami izriet no tā, ka darījuma korroborācija nav notikusi, neskatoties uz to, ka atbildētājam ir atgādināts par korroborācijas nepieciešamību, tai skaitā ar 2009. gada bāriņtiesas vēstuli. Arī pats atbildētājs nenoliedz, ka nav veicis darījuma korroborāciju un norāda, ka tas nav bijis iespējams, jo attiecīgais objekts ir ieķīlāts un nav izdevies saņemt hipotekārā kreditora piekrišanu.

Arī tiesa spriedumā atsaucas uz hipotēkām, kas nodibinātas strīdus īpašumam. Fakts, ka banka, izsniedzot hipotekāro kredītu, ieraksta sev par labu atsavināšanas aizlieguma atzīmi, ir vispārzināms. Turklāt lietas materiālos ir zemesgrāmatu nodalījuma izdrukas par nekustamo īpašumu Lielā prospekta 6, Jūrmalā, no kurām izriet šādu atzīmju esība. Tādējādi nav saprotama tiesas norāde uz tādu objektīvu apstākļu neesamību, kas traucētu korroborēt 2001. gada dāvinājuma līgumu. Tieši otrādi - šādi apstākļi ir izriet, gan no lietas materiāliem, gan no atbildētāja iesniegtajiem paskaidrojumiem.

[14.4] Tiesa, noraidot trešās personas prasību, ir ignorējusi pastāvošo judikatūru.

Senāta spriedumā lietā Nr. SKC-625/2005, atzīts, ka noslēgts, bet nekorroborēts darījums, kurš ir par pamatu personas īpašuma tiesību iegūšanai, bauda no Satversmes 105. panta izrietošu aizsardzību, savukārt no Civillikuma 994. panta izrietošie ierobežojumi nav iztulkojami tā, lai personai šo aizsardzību liegtu. Šajā spriedumā Senāts norādījis uz sekojošo:

Piemērojot Civillikuma 994. pantā noteiktās tiesības, to izlietošanas rezultātā sakarā ar maksātnespējas un ķīlas atzīmi tiktu panākta piedziņas vēršana uz nekustamo īpašumu, kas neatbilst arī labas ticības principam, ko reglamentē Civillikuma 1. pants.

Civillikuma 1478. pants paredz, ka gadījumā, ja darījums nav korroborēts, tad tas nezaudē savu spēku; ieguvējs līdz korroborācijai nevar izlietot īpašuma tiesību vai kādu citu lietu tiesību, bet var tikai celt personīgu prasību pret atsavinātāju, bet 1479. pants nosaka personiskas prasības priekšmetu.

Kasatore norādījusi, ka tiesa nepareizi iztulkojusi un piemērojusi Civillikuma 1478. un 1479. pantu.

Senāts uzskata, ka Civillietu tiesu palātas atsaukšanās uz Civillikuma 1478., 1479. pantu nedod pamatu uzskatīt spriedumu par nelikumīgu, kā to norādījusi kasācijas sūdzības iesniedzēja.

Prasītāja D.K. nav cēlusi personīgu prasību pret G.M., bet gan īpašuma prasību ne tikai pret G.M., bet gan arī pret J.K. un maksātnespējīgo G.M. i/u „Irina", jo ar atzīmi zemesgrāmatā aizskarts viņas valdījums.

Taču personiskās prasības tiesības vārda plašākā nozīmē arī ir mantiskas tiesības (A. Grūtups, E. Kalniņš, Civillikuma komentāri, Lietu tiesības, Īpašums, Rīga, 2002. g., 127. lpp.). Civillikuma 1478., 1479. pants atspoguļo lietu un saistību tiesību savstarpējo mijiedarbību.

Līdz ar to tiesas spriedums atstājams negrozīts, jo tas atbilst tiesas piemērotajām Civillikuma tiesību normām, kā arī konstitucionālo tiesību sastāvdaļai, kas nostiprinātas Satversmes 105. pantā, nosakot, ka ikvienam ir tiesības uz īpašumu un šīs tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu, ko tiesa nav konstatējusi. To nosaka arī Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta pirmā dala, kas paredz: „Ikvienam ir tiesības uz likumīgi iegūtu īpašumu, kā arī to izmantot, ar to rīkoties un atstāt mantojumā.".

Kaut gan augstāk citētajā civillietā pastāv strīds starp personu, kas noslēgusi pirkuma līgumu un personu, kura atsaucoties uz Civillikuma 994. pantu, vēlas vērst piedziņu pret pārdevēju īpašnieku, pēc būtības situācija ir ļoti līdzīga civillietai Nr. C33361517, kurā pastāv strīds starp ieguvēju uz nekorroborēta darījuma pamata (/pers. F/) un personu, kura piesaka prasījumus pret iepriekšējo īpašnieku (/pers. E/). Trešās personas prasība cita starpā pamatota arī ar Civillikuma 1044. pantu un vērsta ne tikai pret /pers. E/, bet arī pret /pers. D/, tas ir, pēc būtības tā uzskatāma par īpašuma prasību pret personām, kuras aizskar trešās personas īpašuma tiesības, nevis par personisku prasījumu pret /pers. E/ par darījuma korroborāciju. Kā

norādīts augstāk, citētajā Senāta spriedumā, abi šie prasījumi var arī mijiedarboties un nav uzskatami par savstarpēji izslēdzošiem. No tā izriet, ka tiesai nebija pamata šo prasību noraidīt.

[14.5] Atzīstot par dzēšamu trešajai personai par labu 2017. gada zemesgrāmatā ierakstīto atzīmi par īpašuma tiesībām, tiesa atsaukusies uz bāriņtiesas piekrišanas neesamību šim darījumam. Vēlas norādīt, ka līgums, uz kura pamata atzīme ierakstīta, uzskatāms par 2001. gada līguma precizējumu attiecībā uz īpašuma sastāvu. Tā kā bāriņtiesas piekrišana saņemta jau 2000. gadā attiecībā uz visu īpašumu kopumā, nav nozīmes apstāklim, ka šī piekrišana nav atkārtoti izteikta pēc tam, kad notikusi īpašuma sastāva precizēšana attiecībā uz dažām palīgceltnēm, kuras 2000. gadā nebija ierakstītas zemesgrāmatā, bet reāli atradās īpašuma sastāvā atbilstoši Civillikuma 968. pantam.

Atsaucies uz Senāta spriedumu lietā Nr. SKC-292/2017, no kura izriet: *Augstākā tiesa piekrīt tiesību doktrīnā, komentējot šo pantu, norādītajam, ka pārjaunojuma būtisks elements ir pārjaunošanas nodoms (animus novandi). Pusēm ir jābūt nodomam radīt jaunu saistību, pie tam lai iepriekšējā izbeigtos. Gribas izpaudumu vērtēšanai pants norāda uz īpaši stingru kritēriju „jābūt neapšaubāmi redzamam", atšķirībā no citiem gadījumiem, kad likumā runāts „par pēc apstākļiem pieņemamu" gribu vai „sagaidāmu" (..). Ja nodoms pārjaunot nav noteikti izteikts vai neapšaubāmi redzams no apstākļiem, pušu veiktie pārgrozījumi uzskatāmi par līguma grozīšanu vai prasījuma cita veida pārveidošanu, saglabājot esošo saistību un visas ar tās rašanos un pārkāpšanu saistītās sekas. (sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcija. Rīga: Mans īpašums, 2000, 347. lpp.).*

No citētās atziņas izriet, ka 2017. gadā zemesgrāmatā ierakstīta atzīme bija pamatota ar darījumu, kas pēc būtības bija papildināts un precizēts 2001. gada dāvinājuma līgums. Fakts, ka šo darījumu gan savā, gan trešās personas vārdā kā trešās personas dabiskais aizbildnis parakstīja /pers. E/, nemaina lietas būtību, jo sasniedzot pilngadību trešā persona šo darījumu ir pilnībā akceptējusi un atzinusi par sev saistošu.

Te jāņem vērā, ka no Civillikuma 6. panta izriet skaidra likumdevēja norāde, ka saistību tiesību vispārējie noteikumi piemērojamai arī ģimenes tiesību jautājumos, tātad arī nepilngadīgo rīcības tiesisko regulējumu. Attiecīgi ņemamas vērā Civillikuma 1434., 1520. 1521. pants.

Ievērojot minēto, neatkarīgi no 2015. gada līguma noslēgšanas apstākļiem, šis līgums ir abām pusēm saistošs, jo trešā persona pēc pilngadības sasniegšanas ir to atzinusi par sev saistošu un viņas interesēm atbilstošu. Turklāt likumdevējs par absolūti spēkā neesošiem ir noteicis tikai darījumus, kuros bez bāriņtiesas atļaujas tiek atsavināta, nevis iegūta nepilngadīgās personas manta (Civillikuma 285. pants). Līdz ar to darījums, ar kuru nepilngadīgā persona ir kādu mantu ieguvusi, nekādi nevar tikt atzīts par nesaistošu, ja vēlāk (t.i. pēc pilngadības sasniegšanas) nepilngadīgais ir nepārprotami izteicis savu piekrišanu šim darījumam. Prasība par šī darījuma atzīšanu par spēkā neesošu nav tikusi celta.

[14.6] Zemesgrāmatu likums paredz, ka izskatot nostiprinājuma lūgumu, tiesnesis pārliecinās, vai lūgums un tam pievienotie dokumenti nesatur neko acīmredzami pretlikumīgu (*Zemesgrāmatu likuma 77. pants*). Šādu pārbaudi tiesnesis ir veicis, ierakstot zemesgrāmatā 2017. gada atzīmi. Minētais neliedz trešajām personām šo atzīmi apstrīdēt, taču šī apstrīdēšana ir izdarāma, vienlaicīgi apstrīdot attiecīgo darījumu, uz kura pamata šāda atzīme izdarīta. Šāda prasība nav celta. Vēl vairāk, ceļot prasību par atzīmes dzēšanu, /pers. F/ vispār nav norādīts kā atbildētājs, kaut gan viņš ir persona, kurai par labu šī atzīme ir ierakstīta. No tā secināms, ka tiesa, apmierinot prasību par 2017. gada atzīmes dzēšanu, ir izgājusi ārpus prasības robežām, jo taisījusi spriedumu pret personu, pret kuru vispār nav celta prasība.

[14.7] Tiesa ir nepareizi iztulkojusi Civillikuma 1920. pantu, jo nav ņēmusi vērā pantā iekļauto likumdevēja norādi par to, ka dāvinājuma atsaukuma prasībai ir personisks raksturs. Tātad, šī prasība vispār nav ceļama gadījumos, ja prasības apmierināšana saistīta ar citu personu iegūto tiesību aizskaršanu, jo šādā gadījumā zūd personiskas prasības raksturs. Minēto apstiprina norāde, ka prasība ceļama tikai tad, ja atprasījuma objekts vēl atrodas apdāvinātā mantas sastāvā. Līdz ar to gadījumos, ja atprasījuma objekts ir pārdots, atdāvināts vai uz kāda cita tiesiska darījuma pamata pārgājis citai personai, tad šāda prasība nav pieļaujama un attiecīgais darījums nav atceļams. Šāds iztulkojums sakrīt ar Civillikuma 1509. pantā nostiprināto tiesību saglabāšanas principu, t.i., likumdevēja norādi, ka iztulkojumam, pēc kura darījums tiek uzturēts un pēc iespējas paliek spēkā, dodama priekšroka kā pret tādu iztulkojumu, kuram ir otrādas sekas.

Tādējādi uzskata, ka šaubu gadījumā Civillikuma 1920. pants ir iztulkojams sašaurināti, lai aizsargātu to trešo personu tiesības, kuras iegūtas attiecībā uz atprasījuma objektu, it īpaši, ja šīm personām nav nekāda sakara ar starp dāvinātāju un apdāvināto pastāvošo konfliktu, kurš rezultējies atprasījuma prasībā.

[14.8] Prasītājas celtā prasība ir pretrunā ar Civillikuma 1. pantu. Neatkarīgi no tā vai tiešām pastāv nopietns un reāls konflikts starp prasītāju un viņas dēlu /pers. E/, celtās prasības mērķis ir īpašuma tiesību atjaunošana prasītājai un trešās personas no 2001. gada dāvinājuma līguma iegūto tiesību izbeigšana. Pēc būtības prasītāja cenšas attiesāt nekustamo īpašumu no sava mazdēla, kurš kopš 2018. gada ir 1. grupas invalīds un nespējīgs pats sevi apgādāt. Kaut gan likums formāli šādu prasību neaizliedz un nevar aizliegt, pēc būtības šāda prasība ir pretrunā ar Civillikuma 179. panta trešajā daļā nostiprināto paaudžu solidaritātes principu attiecībā uz lejupējo apgādāšanu. Minētā norma paredz, *ja vecāku nav vai viņi nespēj uzturēt bērnu, šis pienākums līdzīgās daļās gulstas uz vecvecākiem. Ja vecvecāku mantas stāvoklis ir nevienlīdzīgs, tiesa var noteikt viņiem uzturēšanas pienākumu samērā ar katra mantas stāvokli.*

Konkrētajā gadījumā prasītāja, zinot, ka viņas dēls ir nestrādājošs 2. grupas invalīds (un tātad nespējīgs pilnā apmērā uzturēt savu bērnu), cenšas attiesāt mantiskus labumus no sava mazdēla, kurš savukārt ir 1. grupas invalīds. Šādu rīcību nevar uzskatīt par atbilstošu Civillikuma 1. panta un 179. panta noteikumiem.

[14.9] Lietā bija pieaicināts prokurors, taču sakarā ar lietas izskatīšanu rakstveida procesā prokuroram nebija iespējas piedalīties lietas izskatīšanā pēc būtības. Tā kā prokurora piedalīšanās iemesls bija tieši fakts, ka vairāki lietas dalībnieki ir personas ar invaliditāti, kurām ir apgrūtinātas iespējas aizstāvēt savas tiesības, trešās personas ieskatā, šis fakts ir uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu. Tāpat jāatzīmē, ka izskatot lietu rakstveida procesā, pusēm bija liegta iespēja piedalīties pierādījumu pārbaudē tiesas sēdē. Kaut gan likums pieļauj lietas izskatīšanu rakstveida procesā, uzskata, ka tas nav pieļaujams situācijās, kad lietas izšķiršanā ir būtiska nozīme to vai citu pierādījumu vērtēšanai un pastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Konkrētajā gadījumā /pers. D/ (kuras prasība un trešās personas prasība ir savstarpēji izslēdzošas) ir iesniegusi pierādījumus, kuri viņas ieskatā apliecina Civillikuma 1920. pantā norādītās rupjas nepateicības faktu. Atbildētājs attiecīgā notikuma esību noliedz. Tomēr iespēja pārbaudīt šos pierādījumus tiesas sēdē (tai skaitā uzdodot prasītājai un atbildētājam jautājumus) pārējiem procesa dalībniekiem bija liegta.

Uzskata, ka iepriekš izklāstītais ir pamats lietas izskatīšanai apelācijas instancē un jauna sprieduma taisīšanai.

[15] /pers. D/ iesniegusi paskaidrojumus par atbildētāja un trešās personas /pers. F/ apelācijas sūdzībām, kuros lūgts tiesu /pers. D/ prasību apmierināt pilnībā, bet /pers. F/ prasību noraidīt pilnībā (*lietas 4. sējuma 214.-218. lapa*).

[16] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējot lietas apstākļus, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, dodot lietas dalībniekiem termiņu papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai tiesā līdz 2021. gada 30. jūlijam. Par lietas izskatīšanas datumu lietas dalībniekiem savlaicīgi un likumā noteiktajā kārtībā paziņots.

[17] 2021. gada 23. jūlijā tiesā saņemti /pers. E/ paskaidrojumi, kuros norādījis argumentus pirmās instances tiesas sprieduma nepamatotībai (*lietas 4. sējuma 238.-243. lapa*).

Motīvu daļa

[18] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzību motīvus, lietā esošos rakstveida pierādījumus un pušu rakstveida paskaidrojumus, atzīst,

ka prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma, savukārt trešās personas prasība ir noraidāma.

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu, 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus un devusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, kā arī objektīvi novērtējusi pierādījumus, līdz ar to atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams.

Tā kā nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu, tad Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432. panta piekto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un neatkārto spriedumā norādītos motīvus.

[20] Izvērtējot apelācijas sūdzībās norādītos argumentus, tiesas kolēģija tos atzīst par nepamatotiem.

[20.1] Apelācijas sūdzībā /pers. E/ norāda, ka 2016. gada augustā /pers. D/ labprātīgi ir atstājusi nekustamo īpašumu /Nosaukums B/, un civillietas materiālos nav neviena pieradījuma par pretējo.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka tiesas secinājums par to, ka 2016. gada augustā starp /pers. D/ un /pers. E/ izcēlās sadzīviskais strīds, kura rezultātā /pers. E/ izdzina /pers. D/ un viņas laulāto /pers. L/ no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ bez cita mājokļa ieradīšanas, tiek pamatots ne tikai ar /pers. D/ paskaidrojumiem un zvērināta tiesu izpildītāja Baibas Baltiņas 2016. gada 10. oktobra aktu Nr. 00157038/2016-AKT, kā to norāda /pers. E/, bet arī:

/pers. D/ 2017. gada 15. novembra paskaidrojumiem VP RRP Rīgas Latgales iecirknim, kas, tostarp, apliecina /pers. E/ 2016. gada 16. augusta vardarbīgu attieksmi pret /pers. D/ un viņas laulāto /pers. L/;

Jūrmalas slimnīcas 2016. gada 24. oktobra izrakstu no slimības vēstures /numurs D/, kas pierāda, ka /pers. E/ iepriekš aprakstītās rīcības dēļ /pers. D/ ieguva smagu psihoemocionālu traumu, kuras rezultātā attīstījās slimība, t.i., /diagnoze/;

Zvērinātas advokātes Sanitas Rubenes 2017. gada 3. janvāra un 11. janvāra pieprasījumiem par kustamas mantas atgriešanu /pers. E/, un nevienu no šiem rakstveida pierādījumiem un tajos iekļautajiem faktiem /pers. E/ savā apelācijas sūdzībā nav apstrīdējis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, balstoties, tostarp, uz loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem. Tiesas kolēģija uzskata, ka neatbilst loģikas likumiem un dzīvē gūtiem novērojumiem /pers. E/ apgalvojums par to, ka /pers. D/ 2016. gada augustā labprātīgi atstāja nekustamo īpašumu /Nosaukums B/ bez savām mantām, ja viņa 2016. gada rudenī bija spiesta algot zvērinātu tiesu izpildītāju, lai ierastos šajā nekustamajā īpašumā pēc minētajām mantām un vēlāk, 2017. gada janvārī, lūgt savu juridiskās palīdzības sniedzēju rakstīt /pers. E/ divus pieprasījumus par kustamas mantas atgriešanu. Tiesas kolēģija norāda, ka minētais neliecina, ka šādā veidā labprātīgi un draudzīgi tiek izbeigtas tiesiskās attiecības, proti, ar zvērināta tiesu izpildītāja un zvērināta advokāta pieaicināšanu.

[20.2] Lai gan /pers. F/ apelācijas sūdzībā norādīts, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā, tomēr nav norādīti argumenti, kāpēc tiesas spriedums pārsūdzēts daļā, ar kuru noraidīts pieteikums par prasības nodrošināšanas līdzekļa aizstāšanu.

Ievērojot minēto, pirmās instances tiesas argumentāciju, kas nav apstrīdēta, apelācijas instances tiesa nevērtē, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 203. panta otrai daļai un 423. panta pirmai daļai lietas dalībniekam ir tiesības sniegt rakstveida paskaidrojumus uz apelācijas sūdzību, neesot apelācijas sūdzības argumentiem par kādas sprieduma daļas pārsūdzēšanu, lietas dalībniekam ir tiesības paļauties, ka spriedums šajā daļā nav pārsūdzēts, un tāpēc tas nav apelācijas instances tiesas izskatīšanas priekšmets, jo liedz pusei atbilstoši sacīkstes principam sagatavot pretargumentus apelācijas sūdzībai un aizstāvēt savas tiesības (*Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 17. oktobra spriedums lietā Nr. SKC-1627/2012*).

[20.3] /pers. F/ apelācijas sūdzībā norāda, ka 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līguma korroborācija nebija notikusi no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ, proti, pēc dāvinājuma izdarīšanas /pers. E/ ir ieķīlājis atdāvināto nekustamo īpašumu /adrese A/, kredītiestādē, kas liedz /pers. F/ īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

Šajā sakarā norādāms, ka nekustāmā īpašuma ieķīlāšana pēc 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līguma noslēgšanas netraucē /pers. F/ īpašuma tiesību nostiprināšanai zemesgrāmatā. Vienīgais, šādai nostiprināšanai ir nepieciešama hipotekārā kreditora piekrišana. Civillietas materiālos nav neviena pierādījuma, ka /pers. F/ šādu piekrišanu hipotekārajam kreditoram būtu prasījis, un viņam tā izsniegšana būtu atteikta.

Papildus tam, no nekustamā īpašuma /adrese A/, Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs A/ secināms, ka no 2016. gada 7. oktobra šis nekustamais īpašums ir ieķīlāts „Swedbank" AS labā (nodalījuma II daļas 2. iedaļas 23.1. un 23.2. ieraksts un IV daļas 1.-2. iedaļas 7.1. un 7.2. ieraksts).

Vienlaikus, no nekustamā īpašuma /adrese L/, Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma /numurs L/ secināms, ka no 2016. gada 5. oktobra arī šis nekustamais īpašums ir ieķīlāts „Swedbank" AS labā (nodalījuma II daļas 2. iedaļas 12.1. un 12.2. ieraksts un IV daļas 1.-2. iedaļas 6.1. un 6.2. ieraksts). Savukārt 2017. gada 12. decembrī īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu nostiprinātas par labu /pers. F/.

Ievērojot to, ka ieķīlātā nekustamā īpašuma īpašnieka maiņai ir nepieciešama hipotekārā kreditora piekrišana, ir saprotams, ka 2017. gada decembra mēnesī /pers. F/ saņēma „Swedbank" AS piekrišanu īpašuma tiesību reģistrācijai uz nekustamo īpašumu /adrese L/. Savukārt attiecībā uz strīdus īpašumu šajā civillietā nedz /pers. F/, nedz /pers. F/ vecāki nekad šādu kredītiestādes piekrišanu nav vēlējušies saņemt.

Arī faktam, ka attiecībā uz strīdus īpašumu reģistrēts aizliegums šīs tiesvedības ietvaros, nav nozīmes, jo, 2017. gada decembrī risinot jautājumus ar „Swedbank" AS attiecībā uz nekustamo īpašumu, /adrese L/, /pers. F/ varēja saņemt tās piekrišanu arī īpašuma tiesību nostiprināšanai uz strīdus īpašumu, ko iesniegt tiesai, tādējādi apliecinot savas prasības patiesumu. Tomēr civillietā šāda dokumenta nav. Vēl jo vairāk, no civillietas materiālos esošajiem „Swedbank" AS 2018. gada 3. jūlija paskaidrojumiem secināms, ka /pers. F/ kredītiestādē pēc šādas piekrišanas nav vērsies.

Līdzīgi par /pers. F/ it kā pausto nodomu – iegūt īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu, neatbilstību faktiskajai situācijai liecina arī fakts, ka šajā civillietā ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu /pers. F/ par labu noteiktais prasības nodrošinājums – aizlieguma atzīme, nekad nav reģistrēta zemesgrāmatā, ko pierāda Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījums /numurs A/. Līdz ar to /pers. F/ pašrocīgi paraksta virkni ar procesuāliem dokumentiem, kas pārsvarā gadījumu tiesā tiek iesniegti īsi pirms lietas izskatīšanas dienas un rada pamatu blakus sūdzībai. Tomēr tai pat laikā /pers. F/ nav pie zvērināta notāra apliecinājis un lūdzis zemesgrāmatā nostiprināt /pers. F/ par labu noteikto prasības nodrošinājumu.

[20.4] /pers. F/ apelācijas sūdzībā papildus norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1044. pantu viņa prasība, kas ir vērsta pret /pers. E/ un /pers. D/, ir uzskatāma par īpašuma prasību, nevis par personisko prasījumu pret /pers. E/ par darījuma korroborāciju.

Šajā sakarā tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1044. panta pirmo daļu īpašuma prasība ir nevaldītāja īpašnieka prasījums pret valdītāju nepašnieku par prettiesīgi aizturētās lietas valdījuma atjaunošanu īpašniekam, proti, „īpašuma prasība pirmām kārtām ir vērsta uz lietas valdījuma atjaunošanu īpašniekam". Līdz ar to, ievērojot apstākli, ka nekustamais īpašums /adrese A/, pirms tam nekad nav bijis /pers. F/ īpašumā un valdījumā, viņš nevar celt īpašuma prasību par šī valdījuma atjaunošanu.

[20.5] /pers. F/ apelācijas sūdzībā norāda, ka 2015. gada 17. decembra dāvinājuma līgums, kura noslēgšanai nebija saņemta bāriņtiesas

piekrišana, ir tikai un vienīgi 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līguma papildinājums un precizējums. Līdz ar to, viņaprāt, 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līguma noslēgšanai bāriņtiesas atļauja atkārtoti nav jāsaņem, un uz šī dāvinājuma līguma pamata izdarīta zemesgrāmatas atzīme nav dzēšama.

Tiesas kolēģija norāda, ka pirmkārt, saskaņā ar Ogres bāriņtiesas 2000. gada 16. augusta lēmumu /pers. F/ vārdā pieņemt nekustamo īpašumu /adrese A/, bija tiesīga tikai un vienīgi viņa māte /pers. S/. Līdz ar to /pers. E/ nebija tiesīgs parakstīt 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgumu, pat ja tas ir bijis tikai un vienīgi 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līguma papildinājums un precizējums, un ar to saistīto nostiprinājuma lūgumu /pers. F/ vārdā.

Otrkārt, nevar uzskatīt 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgumu par 2001. gada 30. janvāra dāvinājuma līguma papildinājumu un precizējumu, jo tas, tostarp, paredzēja tajā laikā nepilngadīgajam /pers. F/ dažus jaunus uzlikumus, kas vērsti pret viņa interesēm, proti: (1) īpašuma tiesību nostiprināšana tikai pēc /pers. F/ pilngadības sasniegšanas (līguma 2. punkts), (2) aizliegums atsavināt un apgrūtināt nekustamo īpašumu bez /pers. E/ piekrišanas (līguma 3. punkts), un (3) beztermiņa īres tiesību piešķiršana /pers. E/ (līguma 3. punkts).

Treškārt, saskaņā ar Civillikuma 1435. panta 1. punktu vēlākajām apstiprinājumam ir atpakaļējs spēks un tādēļ tas attiecināms uz noslēgšanas laiku, izņemot gadījumu, kad attiecīgā darbība bijusi aizliegta ar likumu un aizlieguma iemesls atkritis tikai vēlāk, proti, „ar apstiprinājumu nevar padarīt tiesisku neatļautu darbību". Tādējādi nekāds /pers. F/ apstiprinājums, kas dots pēc pilngadības sasniegšanas, nevar piešķirt spēkā neesošam 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līgumam spēkā esību.

Tādējādi, jebkurš ieraksts vai atzīme, kas ir veikta nekustamā īpašuma /adrese A/, zemesgrāmatā uz 2015. gada 7. decembra dāvinājuma līguma pamata ir dzēšama.

[20.6] Apsverot jautājumu par lietas izskatīšanas turpmāku virzību, pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietas izskatīšana rakstveida procesā neierobežo pušu Civilprocesa likuma 74. pantā noteiktās tiesības. Lietā iesniegti pušu viedokļi, nav konstatēti apstākļi, kurus iespējams noskaidrot izskatot lietu mutvārdu procesā. Līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka nepieciešamas lietas izskatīšana tiesas sēdē. Par civillietas izskatīšanu rakstveida procesā pirmās instances tiesa laikus informējusi lietas dalībniekus, nosakot termiņu papildus paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai. Turklāt apelācijas sūdzībā norādītas vispārīgas frāzes, nenorādot konkrētus, objektīvus un nenovēršamus šķēršļus lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Tādējādi tiesas kolēģija konstatē, ka pušu procesuālās tiesības, izskatot lietu rakstveida procesā ir pilnībā ievērotas.

Ievērojot visu iepriekš minēto, /pers. D/ prasība apmierināma pilnībā, bet /pers. F/ prasība pilnībā noraidāma.

[21] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 140. panta sesto daļu, noraidot prasību, tiesa spriedumā atceļ prasības nodrošinājumu. Prasības nodrošinājums saglabājas līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

Tā kā /pers. D/ prasība ir apmierināma, bet trešās personas /pers. F/ prasība - noraidāma, ir atceļams ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu noteiktais trešās personas /pers. F/ prasības nodrošinājums – aizlieguma atzīme par labu /pers. F/ uz /pers. E/ piederošu nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījums /numurs A/.

[22] Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja, proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Ar Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama 2017. gada 6. janvāra lēmumu /pers. D/ daļēji atbrīvota no valsts nodevas samaksas - 2216,87 EUR apmērā, nosakot valsts nodevas samaksu 20 EUR par prasības pieteikuma iesniegšanu un 20 EUR par prasības nodrošināšanas pieteikuma iesniegšanu.

Ievērojot, ka /pers. D/ prasība ir apmierināma, prasītāja, iesniedzot prasību atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, valsts nodeva par šo prasījumu, daļā kurā prasītāja no tās atbrīvota, piedzenama no atbildētāja /pers. E/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie procesuālie izdevumi 125,12 *euro* apmērā, un prasītāja, iesniedzot prasību ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta otrajai daļai, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja prasītājam, ja viņa prasījums apmierināts pilnīgi vai daļēji, bet atbilstoši minētā panta trešajai daļai, no prasītāja - atbildētājam, ja prasība noraidīta.

Saskaņā ar lietā iesniegtajiem rēķiniem un maksājumu dokumentiem /pers. D/ izdevumi par zvērinātas advokātes Sanitas Rubenes sniegto palīdzību ir 1814,86 EUR (*lietas 4. sējuma 13.-15. lapa*), savukārt lietā noteiktās rokraksta ekspertīzes izdevumi ir 635 EUR (*lietas 4. sējuma 16.-17. lapa*).

Atbilstoši lietā iesniegtajiem maksājumu dokumentiem par dokumentu kopiju un atvasinājumu izgatavošanu /pers. D/ lietā radušies izdevumi 133 EUR (*lietas 3. sējuma 151. lapa, 4. sējuma 76. lapa*).

Līdz ar to atbilstoši iesniegtajiem maksājumu dokumentiem no /pers. E/ /pers. D/ labā piedzenami tiesāšanās izdevumi par samaksāto valsts nodevu 40 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, izdevumi par kopiju izgatavošanu 133 EUR, izdevumi par advokāta palīdzību 1814,86 EUR, tiesu ekspertīzes izdevumi 635,78 EUR, samaksu veicot /pers. D/ „Swedbank" AS norēķinu kontā /konta numurs/.

No /pers. E/ valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 2216,87 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, daļā, kuru nesedz prasītājas /pers. D/ veiktā 4,70 EUR samaksa, t.i., 120,42 EUR.

Ievērojot, ka /pers. F/ ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 6. augusta un 2019. gada 17. oktobra lēmumiem, kā nestrādājošs pirmās grupas invalīds, mantiskā stāvokļa dēļ, ir ticis atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, ceļot tiesā prasību un prasības nodrošināšanas pieteikumu, nosakāms, ka trešās personas /pers. F/, kā sociāli mazaizsargātas personas, tiesāšanās izdevumus uzņemas valsts.

[23] Konstatējot, ka pirmās instances tiesa pareizi izvērtējusi lietā pastāvošos apstākļus atbilstoši tiesas rīcībā esošajiem pierādījumiem un piemērojamām tiesību normām, un apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu, ir pamats analoga sprieduma taisīšanai, apmierinot prasītājas prasību un noraidot trešās personas prasību.

[24] Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41. panta pirmo daļu, 44. panta otro daļu, 97., 193., 204.[1], 430., 432., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt /pers. D/ prasību pret /pers. E/ ar trešajām personām /pers. F/ un „Swedbank" AS par dāvinājuma līguma atsaukšanu, dāvinājuma līguma un tā grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem, ieraksta un atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā, īpašumtiesību atzīšanu uz īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/.

Atsaukt un atzīt par spēkā neesošu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumu starp /pers. D/, /personas kods/, un /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /uzvārds/), /personas kods/, par nekustamā īpašuma /adrese A/, /kadastra numurs A/, dāvinājumu, apdāvinātā /pers. E/, /personas kods/, rupjas nepateicības dēļ.

Dzēst Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/II. daļas 1. iedaļas ierakstus Nr. 8.1., 9.1. un 14.1. par /pers. E/ īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/.

Atzīt par spēkā neesošiem 2005. gada 20. septembra dāvinājuma līguma grozījumus starp /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /uzvārds/), /personas

kods/, un /pers. D/, /personas kods/, kuras vārdā grozījumus parakstījis /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /uzvārds/), /personas kods/, par nekustamā īpašuma /adrese A/, /kadastra numurs A/, dāvinājumu atlīdzības nozīmē /pers. E/ (pēc uzvārda maiņas /uzvārds/), /personas kods/, par 4. punkta izslēgšanu 2000. gada 10. marta dāvinājuma līgumā.

Dzēst 2017. gada 1. februārī Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/II. daļas 1. iedaļas 15.1. punktā izdarīto īpašuma tiesību atzīmi /pers. F/, /personas kods/.

Atzīt /pers. D/, /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, ierakstīts Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/.

Noraidīt trešās personas atbildētāja pusē /pers. F/ prasību pret /pers. D/ un /pers. E/, ar trešo personu „Swedbank" AS, par /pers. F/ īpašumtiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/.

Atcelt ar Rīgas rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra lēmumu noteikto trešās personas /pers. F/, /personas kods/, prasības nodrošinājumu pret /pers. D/, /personas kods/, un /pers. E/, /personas kods/, ar trešo personu „Swedbank" AS, reģistrācijas numurs 40003074764, par īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu – aizlieguma atzīmi uz /pers. E/, /personas kods/, piederošu nekustamo īpašumu /adrese A/, /kadastra numurs A/, Rīgas rajona tiesas Jūrmalas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/.

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, /pers. D/, /personas kods/, labā tiesāšanās izdevumus - samaksāto valsts nodevu 40 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, izdevumus par kopiju izgatavošanu 133 EUR, izdevumus par advokāta palīdzību 1814,86 EUR, tiesu ekspertīzes izdevumus 635,78 EUR, kopā 2628,34 EUR, samaksu veicot /pers. D/ „Swedbank" AS norēķinu kontā /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 2216,87 EUR.

Maksājuma rekvizīti valsts nodevas apmaksai ir šādi:

saņēmējs - Valsts kase,

NMR 90000050138,

konta Nr. - LV55TREL1060190911200,

mērķis - valsts nodeva, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds, civillieta Nr. C33361517).

Piedzīt no /pers. E/, /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 120,42 EUR.

Maksājuma rekvizīti ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmaksai ir šādi:

saņēmējs - Tiesu administrācija,

konta Nr. - LV51TREL2190458019000,

NMR 90001672316,

saņēmēja banka - Valsts kase,

mērķis - 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds, civillieta Nr. C33361517).

Tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas apgabaltiesai.

Noteikt, ka trešās personas /pers. F/, /personas kods/, tiesāšanās izdevumus uzņemas valsts.

Noteikt /pers. E/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu un naudas summu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājumu apliecinošu dokumentu nosūtot tiesas kancelejai.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Latvijas Republikas Senātā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā, un iemaksājot drošības naudu 300 EUR Augstākās tiesas depozītu kontā Nr. LV83TREL8280010000000; saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892; saņēmēja banka: Valsts kase; klasifikācijas kods F22010010.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2021. gada 28. septembrī.

Tiesnese /pers. A/

Tiesnese Lauma Volberga

Tiesnese Olita Blūmfelde